ஓம்

முகவுரை.

ஓம். தத் ஸத்.

அநாதியான மாயையென்னு மாதாவினிடத்தினின்றும் ஏககாலத்தில் வெளிவந்த ஆத்ம சகோதரர்களே, நாம் இந்த அரிய மானிட சரீரத்தைப்பெற்றதனுலாகும் பயன் நித்தியபரமானந்த சொரூப சாக்ஷாத்காரத்தை யடைதலாம். இஃதே சர்வ வேதாந்த சாஸ்திர சாரசங்கிரகமும் மஹரிஷிகளினபிப்பிராயமுமாம். ஆதலால் அத்தகைய பரமமோக்ஷத்தை அடைய முயலுபவர்களுக்குச் சாதகமாக எளியநடையில் குருசிஷ்ய வினு விடை ரூபமாகச் செய்யப்பட்ட இந்நூலுக்கு விலக்ஷணனந்த போதம் எனப்பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்நூலினுட்கிடையாவன.

அஞ்ஞானவசப்பட்ட ஒருவன் காமிய கருமஞ் செய்ததும் பின் நிஷ்காமகரும உபாசனத்தால்மலவிக்ஷேபதோஷங்கள் நிவிர்த்தியானதும் மீதியிருந்த ஆவரணதோஷம் நீங்கும் பொருட்டுச் சற்குருவைத்தேடிப் பத்ரீநாராயணமென்னுந் தபோவனத்திற் கண்டதும் அன்னவரை வணங்கித் தன் குறையிரந்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்ததும் ஆசாரியர் சிஷ்யனது சந்தேக நிவிர்த்தியின்பொருட்டு ஜீவகாருண்யம். அதன்லக்ஷணம் சர்வ ஜீவசமத்துவம் ஜீவகாருண்ய அனுஷ்டிப்பு அதன் விபரங்கள் அதன் பிரயோஜனங்கள், ஜீவகாருண்ய சரித்திரம் இவற்றிற்குப் பிரமாணங்கள்.

கருமயோகம். கருமலக்ஷணம். யோகலக்ஷணம். இரண்டின் ஒற்றுமை லக்ஷணம். கருமபேதங்கள். அதன் லக்ஷ

ணங்கள். காயியகரும லக்ஷணம். அதன் அனுஷ்டிப்பு, அதன் பயன் நிஷ்காம கருமம். அதன் லக்ஷணம். அதன் அனுஷ்டிப்பு அதன் பேதங்கள் அதற்குப்பிரமாணங்கள். ம்முக்ஷுக்கள் செய்யவேண்டிய கருமங்கள். கருமத்தில் அத்வைதிகளபிப்பிராயம் விசிட்டாத்து வைதிகளபிப்பிராயம் இருவரபிப்பிராயமும் ஒப்பல் கருமம்அநாதி கருமம் நாசமாகும்வழி நாசமானதின் பயன்.

இராஜயோகம். இராஜயோக லக்ஷணம், அதன் பதினெந்தங்கங்கள், அதன்லக்ஷணங்கள், சவிகற்ப நிருவிகற்ப சமாதி லக்ஷணங்கள், சமாதிக்குத்தடை ஒன்பது விதங்கள் அவைகளின் லக்ஷணங்கள் அவை ஒன்பதும் லயம்,விக்ஷேபம், கஷாயம், ரஜாஸ்வாதம், என்னும் நான்கினுள் அடக்கமென்றும், அதன் லக்ஷணங்களும் அவற்றை நிவர்த்திக்குமுபாயங்களும், அந்தக்கரணத்தின் ஸ்திதிகள், அதன் நிலைகள் அதற்குப் பிரமாணங்கள் இராஜயோகத்தின் பிரயோஜனம்.

அஞ்ஞானம். அஞ்ஞான லக்ஷணம். அதன்பிரிவுகள் பிரிவுகளின் லக்ஷணங்கள். அதன் பேதமானநாமங்கள். அஞ்ஞானகாரியபிரபஞ்சலக்ஷணம். அ ஞ தி ல க்ஷ ண ம் அத்வைதத்தில் ஆறு அஞதியென்னல் அதன் திருஷ்டாந்த ராஷ்டாந்தங்கள். அவித்தியாநிவிர்த்தி. ஆத்மஞானப் தாப்தி அஞ்ஞானம் நீங்கும் காலம். ஞானமுதயமாகுங் காலம். இதன் பிரமாணங்கள். அதன் சங்கை சமாதானங்கள் பிரபஞ்சகாரணம் பிரமமே உலக சிருஷ்டிக்குக்காரணம். இதற்குச் சுருதிப் பிரமாணம். நித்திய அநித்திய லக்ஷணங்கள், அதற்குப் பிரமாணம் திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்கள்.

மஹா வாக்கியம். மஹா வாக்கியலக்ஷணம். நான்கு மஹா வாக்கியங்களினுற்பத்தி, உபநிடதங்கள். அதனனுஷ்டிப்பு, அதன் பிரயோஜனம், உபதேசமஹாவாக்கியத்திற்கு அத்வைத தாத்பரியம். மஹா வாக்கிய அனுஷ்டானக் கிர

மம் மஹா வாக்கிய விசாரணை, துவம்பதசோதனம். பஞ்ச கோசங்களினிவிர்த்தி. பஞ்சகோசங்களு மாத்மாவல்ல என்பதற்கு அநேக சுருதியுக்தி அநுபவப்பிரமாணங்கள். சூனியாகாசமும் ஆத்மாவல்லவென்பதும். அநுபவப்பிரமாணமும். ஜீவதரிசனம. கூடஸ்ததரிசனம். தத்பதசோதனம். சுபாநுபவ லக்ஷணம். ஞானத்துக்குச் சாக்ஷாத்சாதனம். பரம்பராசாதனம். அதன்பிரமாணங்கள், அநுத்மபிரிவுகள். உபதேச மஹா வாக்கியத்திற்கு விசிட்டாத்துவிதிகளபிப்பிராயம். விசிட்டாத்விதக் கொள்கை, அதன் விபரமான லக்ஷணம். தத்துவத்திரய லக்ஷணம் அதன் பாகுபாடுகள் விசிட்டாத்துவித அநுஷ்டானத்திற்குச் சாதனமான ஏழுவித நாமங்கள். அதன் லக்ஷணங்கள். கைவல்ய மோக்ஷம் பிரமானந்த மோக்ஷம். என இருவகை மோக்ஷங்களின் சொரூபம் விசிட்டாத்துவித முடிபு. அதன் சங்கை சமாதானங்கள். துவைதம். துவைதசித்தாந்தம். அவற்றின் லக்ஷணங்கள். விஷ்ணுவே பிரஹ்மம். உபதேச மஹாவாக்கியத்திற்குத் துவைதிகளபிப்பிராயம். அதன் சங்கை சமாதானங்கள், துவைதிகளின் முடிபு.

குரு லக்ஷணம். ஆசாரியர்கள் சன்னியாசிகளா? கிரகஸ்தர்களா? குருலக்ஷணம். அதற்குச் சுருதி யுக்தி அநுபவப்பிரமாணங்கள். ஈஸ்வர தரிசனபலன், குருதரிசனபலன். ஈஸ்வர தரிசனத்திலும் குரு தரிசனமே மேன்மையெனல். அந்த விஷயங்களுக்குப் பிரமாணங்கள்.

சிஷ்யலக்ஷணம். சிஷ்யலக்ஷணங்கள். சிஷ்யன் குருவையடையுங்கிரமம். அடைந்தபின் செய்யவேண்டியவைகள் இதற்குச்சுருதிப் பிரமாணங்கள், திரவியம், சரீரம், மனம், வாக்கு. இவற்றின் அர்ப்பணக்கிரமங்கள், அவற்றின் லக்ஷணங்கள், குருபாவனை லக்ஷணங்கள், அவற்றின் விபரங்கள் குருவினிடத்து அநுஷ்டிக்கவேண்டிய ஒன்பதுவித பக்திகள் அவற்றின் விரிவுகள், சிஷ்யர்கள் குரு சன்னிதானத்துக்குப் போகும்போது நீக்கத்தக்கவைகள்,

பரமான்ம சொரூபம்.

ஹடயோகம். ஹடயோகம் எட்டுவிதமெனல் அவற்றின் சொரூபங்கள், அவற்றின் பிரிவுகள், பிரிவுகளின் லக்ஷணங்கள் பிராணயாமலக்ஷணம். அதன் அனுஷ்டானக்கிரமங்கள், ஆகாரநியமம், சுவாசத்தை நாடிகளில் மாற்றும் விதங்கள், அஷ்டமாசித்தி, அதன்லக்ஷணங்கள், சித்திகளிலிச்சையுடையோர்க்குத் தத்துவ ஞானமுண்டாகாதெனல், இவற்றிற்குச் சுருதிப்பிரமாணம், ஹடயோகப்பயன்.

மனம். மனதின் லக்ஷணம், இதற்குப் பிரமாணம் ஜன்மநாசவுபாயம், இதற்குப்பிரமாணம், மனோநாசவுபாயம் மனதின் உற்பத்திஸ்தானம், மனதால் எல்லாஞ்செய்யலாம் மனதையடக்குங் கிரமங்கள், மனமடக்குமதிகாரி, ஆத்மலக்ஷணம், மனோநாசஞ் செய்பவர்களனுஷ்டிக்க வேண்டிய விதிகள், மனதின் உண்மையான சொரூபம், சித்திமார்க்கம் முத்திமார்க்கம், ஆத்மவிசாரம், மனதின் முடிவு.

பிரமசரியம். பிரமசரியலக்ஷணம், எட்டுவித மைதுனங்கள், அதன் லக்ஷணங்கள், அதன் பயன் முடிவு.

மாதர்கள், ஸ்திரீகளுக்கு ஆத்ம ஞானத்திலதிகாரமுண்டெனல், இதற்குச் சுருதி யுக்தி அனுபவப்பிரமாணங்கள், மாதர்களுக்கு சந்நியாசத்திலதிகார முண்டெனல், பாகிய ஆந்தர சந்நியாச லக்ஷணங்கள், ஸ்திரீகளுக்கு ஆத்ம ஞானம், சந்நியாசம், இவைகளில் அவசியம் அதிகாரமுண்டெனல், இதற்குமுன் பிரமாணங்கள்.

முக்கிய வினு விடைகள். தத்துவ ஞானத்துக்குச் சாதகமான முக்கிய வினுக்களும் விடைகளும், குரு சிஷ்ய சம்வாதம், முற்றுப்பெறல், சிஷ்யனை அனுபவமடைவிக்க வேண்டி அனுத்மாவைப்பிரித்து ஆத்மபிராப்தியையரிவித்து நிருவிகற்ப சமாதியிலமர்த்தல், சிஷ்யன் சமாதியிலமர்ந்திருத்தல் நூல் முடிவுபெறல்.

இந்நூலியற்றுங் காரணம்.

பாண்டிவளநாட்டின் மேற்பான் மகுத்துவம்பொருந்திய தேவார நகரமொன்றிருக்கிறது. அந்நகரிற்றோன்றி ஞானாசாரியராய் உலகத்திலுள்ள மாக்களுய்யுமாறு கருணைபூண்டு எம்மனோர்களை ஆட்கொள்வான் எமது குருநாதனாகிய ஸ்ரீசுத்த அத்வைதி அருட்கவி விலக்ஷணானந்தஸ்வாமிகள் எம்மனோர்களான முமுக்ஷுக்களின் வேண்டுகோளால் இந்நூலை அருளிச்செய்துளார்.

இந்நூலிற்கு "விலக்ஷணானந்த போதமென்று" பெயரிட்ட காரணம் விலக்ஷண—மேன்மையான அதாவது— சர்வ திரிசியங்களுக்கு மேலாயுள்ள பிரஹ்ம சொரூபத்தை, போதகம்— நிருவிகற்ப அத்வைத சாக்ஷாத்கார வாயிலாக அறிவிக்கும்.

☞ உண்மையான தத்துவஞான சாஸ்திரமாயிருப்பதினால் இந்நாமமிடப்பட்டது.

ஓம். தத் ஸத்.

இங்ஙன்

ஓர் சாது.

ஓம்,

குருஸ்தோத்திரம்.

சோதிமேனி துலக்கிய சுந்தர
ஞேதி நால்வருக் குள்ள துமுற்றிட
நீதிசெய்முறை நித்தியநாதனு
மாதியந்தன ஞரடியாள்குவாம்

பராமுகத்தவராகிடப் பார்மிசை
நிராகுலத்தனி நிச்சயவத்துவாற்
றாதலத்தினி னல்லருடந்திடு
மிராமகிருஷ்ண னியலடியெண்ணுவாம்

அத்தியான்மீகமாதி யடைந்தவரதுவேயாக
பத்தியானிமலமான படிவரையிசைப்பமிக்க
வித்தலமிசையேயின்று மினிமையாங்குருவாமென்ற
நித்தியானந்தன்பாதம் நிலமிசைநிகழ்த்துவாமே

நூல்.

ஓம். சத்தாமாத்திரமாயும் தற்பதலக்ஷியார்த்தமாயும் ஓங்கார சொரூபமாயுமிராநின்ற, பிரஹ்மவஸ்துவைத் தவிர அன்னியமில்லாத பிரபஞ்சத்தை அன்னியமாக எண்ணி பிரபஞ்ச விடயவாதனுவசமடைந்து நின்ற ஒருவன் புத்திரன் செல்வம், மனைவி, மனை, கல்வி, சரீரசௌக்கியம் முதலிய காமியபலன்களை இச்சித்துப் பற்பல புண்ணிய கருமங்களைச் செய்துவந்தனன். இவன் இவ்விதமாகக் காமியபலன்களைச் செய்துகொண்டுவருங்காலத்தில் பூர்வபுண்ணிய வசத்தாய சில சாதுசனங்களெதிர்ப்பட்டு அப்பா! நீ செய்து வரக்கூடிய காமியகருமங்களால் வராநின்ற பிரயோஜனங்களெல்லால் அழிந்துபோகக் கூடியதாயிருப்பதால் இன்று முதல் காமிச்

கருமங்களை விட்டொழித்துக் காமியமல்லாத நிஷ்காம கருமங்களையே செய்துவருவாயென்று அதன் கிரமங்களை விஸ்தாரமாகவும் வெளிப்படையாகவும் சொல்லிப்போயினார்கள் இவன் அச்சாதுசனங்கள் கூறியபடியே முறையுடன் நிஷ்காமகருமங்களைச்செய்துவந்தனன். இப்படி இவன் நெடுங்காலம் நேயத்துடன் செய்துவந்ததனால் அந்தக் கரணத்திலுள்ள மலம். விட்சேபம். ஆவரணம். மூன்று தோஷங்களில் மலதோஷம் நிவிர்த்தியாய் விட்டது. பின்பு ஓர் ஆசாரியரிடம் சகுணத்தியானம், ஈஸ்வர நாமோச்சாரணம், உபாசனைக் கிரமங்களைச் செவ்வையாய்த் தெரிந்துகொண்டு நெடுநாள் அப்பியாசித்து வந்தனன் அதனால் விட்சேப தோஷமும் நிவர்த்தியாகிவிட்டது. இதற்குள் அரிய வேதாந்த நூல்களைச் சிரவணஞ்செய்து அதன் தாத்பரியங்களைச் செவ்வையாய்த் தெரிந்தபின் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகம், இகமுத்திரார்த்த பரபோக விராகம், சமாதிசட்க சம்பத்தி முமூக்ஷுத்வம் என்னும் நான்கு சாதனங்களையுமடைந்து ஆவரண தோஷ மாத்திரம் மிஞ்சியிருந்தது. இவ்விதமான பக்குவமடைந்த இவன் ஆவரணதோஷத்தையும் நிவிர்த்திச் சச்சிதானந்தலக்ஷண பிரஹ்ம சொரூபத்தை அபரோக்ஷமாக அறியவேண்டுமென்னும் தீவிரமான இச்சையுடன் ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியத்தைப் போதிக்கும் ஸ்ரீ பரமசற்குருவைத்தேடிக் கடைசியாய் இமயகிரிச் சாரலிலுள்ள பதரீநாராயணமென்னும் தபோவனத்தில் மகத்தான ஞானலக்ஷணங்களோடுகூடிய ஓர் சந்நியாசி அநேக சிஷ்யர்களுடன் இருக்கக்கண்டான். கண்டவுடன் இவரே நம்மை ஆட்கொள்ளவந்த அருமையான ஆசாரியராராகுமென்று நிச்சயித்து அவருடைய பாதாரவிந்தங்களில் பத்திரபுஷ்ப பலாதிகளைக்கொண்டு அர்ச்சித்துச்சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்துநின்று அஞ்சலியஸ்தனாய் அடியேனை ஆளவந்த பகவானே! என்னுடைய அந்தக்கரணத்திலுள்ள ஆவரணதோஷத்தை நிவர்த்தியாகும்படி செய்து அடியேனையும் தேவரீரைப்போலாக்கி இரக்ஷிக்க வேண்டுமென்றிரங்கி விண்ணப்பஞ்செய்ய சற்குரு மனத்திற் கருணை

ஓம்,

குருஸ்தோத்திரம்.

சோதிமேனி துலக்கிய சுந்தர
ஞேதி நால்வருக் குள்ள துமுற்றிட
நீதிசெய்முறை நித்தியநாதனு
மாதியந்தண ஞரடியாள்குவாம்

பராமுகத்தவராகிடப் பார்மிசை
நிராகுலத்தனி நிச்சயவத்துவாற்
றராதலத்தினி னல்லருடந்திடு
மிராமகிருஷ்ண னியலடியெண்ணுவாம்

அத்தியான்மீகமாதி யடைந்தவராதுவேயாக
பத்தியானிமலமான படிவரையிசைப்பமிக்க
வித்தலமிசையேயின்று மினிமையாங்குருவாமென்ற
நித்தியானந்தன்பாதம் நிலமிசைநிகழ்த்துவாமே

நூல்.

ஓம். சத்தாமாத்திரமாயும் தற்பதலக்ஷியார்த்தமாயும் ஓங்கார சொரூபமாயுமிராநின்ற, பிரஹ்மவஸ்துவைத் தவிர அன்னியமில்லாத பிரபஞ்சத்தை அன்னியமாக எண்ணி பிரபஞ்ச விடயவாதனுவசமடைந்து நின்ற ஒருவன் பத்திரன் செல்வம், மனைவி, மனை, கல்வி, சரீரசௌக்கியம் முதலிய காமியபலன்களை இச்சித்துப் பற்பல புண்ணிய கருமங்களைச் செய்துவந்தனன். இவன் இவ்விதமாகக் காமியபலன்களைம் செய்துகொண்டுவருங்காலத்தில் பூர்வபுண்ணிய வசத்தாய சில சாதுசனங்களெதிர்ப்பட்டு அப்பா! நீ செய்து வரக்கூடிய காமியகருமங்களால் வாராநின்ற பிரயோஜனங்களெல்லால் அழிந்துபோகக் கூடியதாயிருப்பதால் இன்று முதல் காமிச்

கருமங்களை விட்டொழித்துக் காமியமல்லாத நிஷ்காம கருமங்களையே செய்துவருவாயென்று அதன் கிரமங்களை விஸ்தாரமாகவும் வெளிப்படையாகவும் சொல்லிப்போயினர்கள் இவன் அச்சாதுசனங்கள் கூறியபடியே முறையுடன் நிஷ்காமகருமங்களைச்செய்துவந்தனன். இப்படி இவன் நெடுங்காலம் நேயத்துடன் செய்துவந்ததனுல் அந்தக் கரணத்திலுள்ள மலம். விட்சேபம். ஆவரணம். மூன்று தோஷங்களில் மலதோஷம் நிவிர்த்தியாய் விட்டது. பின்பு ஓர் ஆசாரியரிடம் சகுணத்தியானம், ஈஸ்வர நாமோச்சாரணம், உபாசனுக் கிரமங்களைச் செவ்வையாய்த் தெரிந்துகொண்டு நெடுநாள் அப்பியாசித்து வந்தனன் அதனுல் விட்சேப தோஷமும் நிவர்த்தியாகிவிட்டது. இதறகுள் அரிய வேதாந்த நூல்களைச் சிரவணஞ்செய்து அதன் தாத்பரியங்களைச் செவ்வையாய்த் தெரிந்தபின் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகம், இகமுத்திரார்த்த பரபோக விராகம், சமாதிசட்க சம்பத்தி முமூக்ஷுத்வம் என்னும் நான்கு சாதனங்களையுமடைந்து ஆவரண தோஷ மாத்திரம் மிஞ்சியிருந்தது. இவ்விதமான பக்குவமடைந்த இவன் ஆவரணதோஷத்தையும் நிவிர்த்தித்துச் சச்சிதானந்தலக்ஷண பிரஹ்ம சொரூபத்தை அபரோக்ஷமாக அரியவேண்டுமென்னும் தீவிரமான இச்சையுடன் ஜீவப் பிரஹ்ம ஐக்கியத்தைப் போதிக்கும் ஸ்ரீ பரமசற்குருவைத்தேடிக் கடைசியாய் இமயகிரிச் சாரலிலுள்ள பதரீநாராயணமென்னும் தபோவனத்தில் மகத்தான ஞானலக்ஷணங்களோடுகூடிய ஓர் சந்நியாசி அநேக சிஷ்யர்களுடன் இருக்கக்கண்டான். கண்டவுடன் இவரே நம்மை ஆட்கொள்ளவந்த அருமையான ஆசாரியராராகுமென்று நிச்சயித்து அவருடைய பாதாரவிந்தங்களில் பத்திரபுஷ்ப பலாதிகளைக்கொண்டு அர்ச்சித்துச்சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்துநின்று அஞ்சலியஸ்தனுய் அடியேனை ஆளவந்த பகவானே! என்னுடைய அந்தக்கரணத்திலுள்ள ஆவரணதோஷத்தை நிவர்த்தியாகும்படி செய்து அடியேனையும் தேவரீரைப்போலாக்கி இரக்ஷிக்க வேண்டுமென்றிரங்கி விண்ணப்பஞ்செய்ய சற்குரு மனத்திற் கருணை

பூண்டு மைந்தா! உன்னுடைய அந்தக்கரணத்திலுள்ள சந்தேகங்களெல்லாவற்றையுக் கேட்டுத் தெளிந்து கொண்ட பின் உன் மனதை நிருவிகற்பத்திலமர்த்தி உன் கோரிக்கையை முடிக்கலாமென்றருளிச் செய்யச் சிடன் வினவத் தொடங்கினன்.

ஓம். தத் ஸத்.

ஜீவ காருண்யம்.

வினா:—ஜீவகாருண்யமென்றுலென்ன?

விடை:—சர்வஜீவர்களிடத்திலும் சமதிருஷ்டியுடன கருணையோடிருத்தலாம். பின்னும் ஓர் ஜீவனுக்கும் இம்சை வராதிருக்கக்கூடிய மார்க்கமும் புலால் மருத்தலும் ஜீவ காருண்யத்திலொன்றும். ஏனெனில் புலாலுண்ண இச்சை கொள்ளில் ஜீவஹிம்சை செய்யாதிருக்கமுடியாது. ஜீவனை ஹிம்சிக்கப் பாவமும், காருண்யக்குறைவுமுண்டாகிறது. ஆனதால் புலாலை நிவிர்த்தித்தல் தகுதியாம். பின்னை மற்றெந்த ஜீவராசிகளின் மாமிசங்களின்மீது இச்சையுண்டாகிறதோ அந்தந்த ஜீவராசிகளைக் கொலைசெய்யாதிருக்க முடியாது. மனம் கொலைசெய்ய நினைப்பதனுலும் காருண்யக்குறைவுண்டாகிறது. மற்றோ புலால் தாமசகுண ஆகாரமாயிருப்பதால் ஞானத்தையடைய முயற்சிக்கின்ற அப்பியாசிகளுக்குத் தடையாயிருப்பதாலும் எனிமேலா அஞ்ஞானிகளுக்குக்கூறவாவேண்டும். எக்காரணத்தால் மாமிசம் ஞானத்தையடைய முயற்சிப்பவர்களுக்குத் தடையாமோ அக்காரணத்தாற் தன்னிடத்தில் தனக்கே காருண்யக்குறைவுண்டாகிறது. இக்காரணங்களால் புலாலை அவசியம் நிவிர்த்திசெய்யவேண்டும் பின்னையோ புலால் மறுத்தலால் ஜீவகாருண்யமுண்டாகப் பக்தியுண்டாகிறது. பக்தியுண்டாக யோகமும் யோகத்தால் ஞானமுமுண்டாகிறது. இவ்வாறே

பத்தியாலியோகஞ்சாரும் யோகத்தால் பரமஞானஞ்
சித்தியாமிதற்காதாரஞ் சீவகாருண்யமன்றே. வென
வள்ளலார் கூறியிருக்கின்றனர்.

பின்னும் புலாலுண்ணலால் வருந்தோஷங்களை வள்ளலாரே கூறியிருக்கின்றனர் அதாவது :—

அம்மாவெனவலற வாருயிரைக் கொன்றருந்தி
இம்மானுடரெல்லா மின்புற்றிருக்கின்றார்
அம்மாவெனுஞ்சத்தங் கேட்டகன்றமாதவர்க்கும்
பொய்மாநிறையமென்றாற் புசித்தவர்க்கென்சொல்லுவதே.

எனவும் கொல்லாவிரதம் இல்லாதவர்களின் நாமத்தைக் கூட உச்சரிக்கக்கூடாதென்று தாயுமானவருங் கூறியிருக்கின்றனர், மற்றும் பல பிரசித்தியான நூல்களிலும் ஜீவகாருண்யமற்ற மனிதர்கள் மனிதர்களல்லவென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மைந்தா ! நாம் நம்முடைய சரீரம் மனது ஆத்மா முதலிய வஸ்துக்களை எப்படிப்பாவிக்கிறோமோ அப்படியே சர்வ ஜீவர்களையும் பாவிக்கவேண்டியது. தானடைந்த ஞான அனுபவத்தை உலகத்திலுள்ள சர்வ ஜீவர்களும் அடைய வேண்டுமென்னும் அபிப்பிராயத்தால் போதிப்பதும் ஜீவகாருண்யமாம். ஜீவகாருண்யமின்றி மோக்ஷமடைதல் கூடாது. மேற்கூறிய ஜீவகாருண்யமின்றி மோக்ஷமடைய முயலுபவர்களின் முழு எண்ணம் பயனற்றதேயாம். ஜீவர்களிடத்து நமக்குக் காருண்யமில்லையாயின் நம்மிடத்திலும் ஈஸ்வரனுக்கு காருண்யமுண்டாகாது. ஈஸ்வர காருண்யமில்லையாயின் மோக்ஷமடைதல்முடியாது. ஆதலால் மோக்ஷமடைய வேண்டுமாயின் ஈஸ்வர கிருபை, குருகிருபை, வேதாந்த கிருபை, அந்தக்கரண கிருபை இந்நான்கின் கிருபை அவசியமாம். இந்நான்கின் கிருபையைப் பெருநிமித்தம் ஒவ்வொருவர்களும் அவசியம் ஜீவகாருண்யத்தை அடைதல் வேண்டும். அதில் ஈஸ்வர கிருபை பெற முயலுபவர்கள்

சர்வ ஜீவர்களிடத்திலும் மிகுந்த காருண்யத்தைச்செலுத்த வேண்டியது. குரு கிருபை பெற முயலுபவர்கள் குருவினிடத்தும் பக்தி சிரத்தையுடன் நான்கு விதமான பணிவிடைகளையும் அவசியம் அனுஷ்டித்தல் வேண்டும். வேதாந்த கிருபை பெற முயலுபவர்கள் வேதாந்த வாக்கியங்களினிடத்திலும், வேதாந்த சாஸ்திரங்களினிடத்திலும் அன்பு வைத்தல் வேண்டும். அந்தக்கரண கிருபை பெற முயலுபவர்கள் மனதை விடயாகாரமாக விடாமல் பிரஹ்மாகாரமாகச் செலுத்தல் வேண்டும். ஆனதால் மேற்கூறிய நான்கின் கிருபைக்கும் ஆதாரம் ஜீவகாருண்யமாம். ஈஸ்வர கிருபை பெற்றாலன்றி ஏனைய மூன்றின் கிருபையும் சித்தியாது. இவைகள் சித்தியாமற் போகவே மோக்ஷம் சித்தியாதாதலால் அக்கிருபையை பெருநிமித்தம் ஜீவகாருண்யத்தை அவசியம் அனுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

முதலாவதான ஜீவகாருண்யமாவது:-ஆத்மா இன்னது அனாத்மா இன்னது என்று பகுத்தறியும் விவேகமில்லாத மந்தமனிதர்கட்கு அந்த விவேகமுண்டாகும்படி போதித்தலும் ஆத்ம சாக்ஷாத்காரத்தையடையும் உபாயத்தைக் காண்பித்தலும் அதன் விதிகளை அதனதிகாரிகளுக்கு ஒளியாமல் உள்ளவாறு கூறுதலுமாம்.

இரண்டாவது :—அந்தக்கரணத்திலுள்ள சுகதுக்கங்களில் ஆழ்ந்து மாறி மாறி அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு எப்போதும் சுகமே உண்டாகும்படி அம்மார்கத்தைக் காண்பித்தலாம்.

மூன்றாவது :—பசிதாகங்களால் வரப்பட்ட துக்கங்களை நிவிர்த்திக்கும்பொருட்டுப் போஜனசாலை, தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலியன ஏற்படுத்தலாம். இம்மூன்றில் முதலாவதான ஜீவகாருண்யமே மிக்க உயர்ந்ததாம். இதையே தாயுமானவரும்

காகமுறவுகலந்துண்ணக்கண்டீரகண்டாகாரசிவ
போகமெனும் பேரின்பவெள்ளம்பொங்கித்ததும்பிப்
பூரணமா
யேகவுருவாய்க்கிடக்குதையோவின்புற்றிடநாமினியெடுத்த
தேகம்விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ்சகத்தீரே.
என்று வற்புருத்தி அழைத்திருக்கிரு

தாவிலாத நற்றக்கணை யாவது
பூவினோர்க்கருள் பொற்கொடையன்றுகோல்
ஆவிவேறென் றயர்வுருமாந்தருக்
கோவிலாப்புகழ் ஞானமுதவலாம். (பாகவதத்தில்)

ஆதலால் இதுவே முக்கிய ஜீவகாருண்யமாம் மற்றும் பசி, தாகங்களை நீக்குவித்தல், புலான் மறுத்தல் முதலியன வும் ஜீவகாருண்யமாம். எந்த ஜீவனை இம்சித்தாலும் ஈஸ் வரனை இம்சித்ததேயாம். எவ்வாறெனில முற்காலத்தில் கைலாசகிரியில் முருகக்கடவுள் வேட்டைமார்க்கமாகக் காட் டிற்சென்று வேட்டையாடிவரும்போது ஓர் பூனை எதிர்ல் வந்தது அந்தப் பூனையின் முகத்தில் வேலாயுதங்கொண்டு கீரிவிட்டு இருப்பிடத்திற்கு வந்தனர். வந்து ஜகதம்பிகை யான தன் மாதாவாகிய பார்வதாதேவியின் முகத்தைப் பார்த்தவுடன் முகத்திற் பலமான கீறல் ஏற்பட்டிருந்தது அதைக்கண்டவுடன் முருகனுக்கு மிகுந்த கோபம் உண் டாகித் தாயே இப்படி யார் செய்தது? செய்தவனைக்கண் டால் இப்பொழுதே நாசமாக்கி விடுவேனென்று கூற அம் மையும் மைந்தா! இக்கீறல் நீயே செய்ததென்றனள். என்ற வுடன் நான் செய்யவில்லையேயென, புத்திரா! நீ வேட்டை யாடிவரும்போது ஓர் பூனையின் முகத்தில் கீரிணுய்லவா? என்று கூற முருகனும் பூனையைக் கீரினுலுனக்கென்ன வென்று சொல்ல, அம்பிகையும் தனயா! உலகத்திலுள்ள எல்லா ஜீவர்களும் என்னுடைய அம்சமானபடியால் எந்த ஜீவனை இம்சித்தாலும் என்னை இம்சித்ததாகும். ஆகலால் இக்கீறல் செய்தவன் நீயேயென்று கூறினள். அன்றிருந்து

முருகன் வேட்டைக்குப்போவதை விட்டொழித்தனராம். ஆதலால் எந்த ஜீவனை ஹிம்சித்தாலும் ஈஸ்வரனை இம்சித்ததேயாம். எல்லா ஜீவர்களையும் தயையுடனும், சமதிருஷ்டியுடனும் பார்த்து ஜீவகாருண்யத்தை மேன்மேலும் விருத்தி செய்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு ஜீவகாருண்யக்கிரமஞ் சொல்லப்பட்டது.

ஓம். தத். ஸத்.

ஓம்.

கரும யோகம்.

வினா:—கருமயோகமென்றாலென்ன?

விடை:—கருமத்தில் மனம் ஒற்றுமையடைதலாம். அல்லது கருமத்தில் மனம் பற்றாதிருத்தலாம்.

வினா:-கருமம் எத்தனைவகைப்படும், கருமமென்றாலென்ன?

விடை:—காமியம், நிஷ்காமியம் எனக்கருமம் இருவகைப்படும். மனோவாக்குக் காயங்களால் செய்யப்பட்டதெல்லாம் கருமமேயாம்.

காமிய கருமமாவது:—மனைவி, புத்திரன், செல்வம், மனை முதலிய அநித்திய பதார்த்தங்களை இச்சித்துத் திரிவித கரணங்களால் செய்யப்பட்ட புண்ணியகருமமாம்.

நிஷ்காமியகருமமாவது:—கேவலம் ஞானத்தை மாத்திரம் இச்சித்து ஏனைய அனாத்ம வஸ்துக்களில் இசையை விடுத்துத் திரிவிதகரணங்களால் செய்யப்படும் புண்யகருமமாம். அல்லது சின்மாத்திரவடிமான நான் ஓர் கருமமும் செய்கிறவனும் செய்விக்கிறவனுமல்லன். எனக்கு அன்னியமான மனம் வாக்குச் சரீரங்கள் அதனதன் அதிதேவதை

களுடன் செய்கின்றனவென்று அதிற் பற்றற்றிருத்தலாம். அல்லது புண்ணிய கருமங்களால் சுகதுக்கம் வருங்காலத்தில் அதில் மனம் ஆழ்ந்தாதிருத்தலாம். அல்லது சற்கருமங்கள் செய்யும் போது அவரவாகள் ஆசாரியர்கள் கூறியலக்ஷியத்தில் மனதை நிருத்திக்கொண்டு கருமங்களியற்றி ஈஸ்வரார்ப்பணஞ் செய்தலாம். அல்லது கருமம் செய்கிறவனும் செய்விக்கிறவனும் அதன் பிரயோஜனமும் பிரஹ்மத்தைத் தவிர அன்னியமல்லவென்று பார்த்துக் கருமஞ்செய்தலாம் இதற்குப்பிரமாணம்

கீதையில்

மெய்யுறவுன்னை யென்னிலே வைத்தாலென்னில் வேறின்றி யொன்றுதற்* கையுறவில்லை அதுசெய முடியா தாயின ப்பியாசமே பயில்வாய்* பொய்யறவதுவும் புரிகிலாயெனிலுன் வினைகளேன் பொருட்டினுர் புரிவாய்* செய்யுமவ்வினைகளப்படிச் செயாயேல் வினைப்பயன்ற விரவே செய்வாய். (எனவும்)

வாசிட்டத்தில்

புறப்பேறுகளைவேண்டி இயற்றுகின்ற புண்ணியத்தைப் புவியிலுள்ளோர்* சிறப்பான நல்லறிவு வேண்டுமென்று முதற் செய்யிற் பேறும். (எனவுங் கூறப்பட்டிருக்கிறது) பின்னும்

ஓர் தினத்திற்கு ஓர் தரம் கால், கை, முகம், மார்பு, கழுத்து முதலிய பஞ்சாங்க சுத்திசெய்துகொண்டு விபூதியோ திருமண்காப்போ சந்தணத்திலகமோ இட்டுக்கொண்டு பக்தி சிறத்தையுடன் இருகை நிறைய ஜலமெடுத்து வடக்கு கிழக்கு திக்கு நோக்கி நின்றுகொண்டு மனதில் இவ்விதமாகச் சங்கற்பஞ்செய்யவேண்டும். அதாவது என்னுடைய மனம் வாக்கு சரீரம் முதலிய திரிவிதகரணங்களால் இது

வரை செய்யப்பட்ட புண்ணியகருமங்களின் பிரயோஜனங்களெல்லாம் எனது உபாசனுமுகூர்த்தத்தின் சொரூபத்திற்கே அர்ப்பணமென்று ஜலத்தைப்பூமியில் விட்டுவிடுதலாம். மற்றும் மனதை ஆத்மாவிடத்து இருக்க முயற்சிப்பதும் நிஷ்காமகருமத்துளொன்றும் மனம் யாதொரு சங்கமின்றி யிருந்துகொள்வதற்கேதுவெல்லாம் நிஷ்காமகருமமேயாம். பின்னும் சுபகருமம் அசுபகருமம் இதில் எக்கருமங்களைச் செய்தபோதிலும் அதன்பலத்தை ஈஸ்வரார்ப்பணஞ் செய்தலேயாம். இதுவும் நிஷ்காமகருமத்துளொன்றும், இதற்குப் பிரமாணம்:—

மன்னுமைம்புலனைமாய்த்து மருவிய மனத்தையென்று
மென்னிடத்திருத்தல்வேண்டுமிருத்தலிங் கரிதாமென்னின்
சொன்னநற்றவைசெய்தாலுந் துகளுறுபவைசெய்தாலும்
மன்னுறுமன்பினந்தப் பயனெமக களித்தனன்றே

என பாகவதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கருமயோகத்தின உண்மையை அறிந்துகொண்டவன் மோக்ஷத்தினுண்மையை யறிந்துகொண்டவனேயாம்ஞான புத்திரா மனிதர்கள் மோக்ஷமடைய இச்சைகொள்ளுபவர்களாயின் முற்கூறிய காமியகருமங்களை அவசியம் விட்டொழித்து நிஷ்காமியகருமங்களை அவசியம் பக்தி சிறத்தையுடன் செய்யவேண்டும். காமியகருமமானது ஜன்மத்தை மேன்மேலும் விருத்திசெய்துகொண்டு வருமேதவிர நிவிர்த்திக்க மாட்டாது. எனெனில் அவரவர்கள் மனோநிச்சயமெப்படியோ அப்படியே அனுபவித்துத் தீரவேண்டியதவசியம் அனுபவிக்க வேண்டுமானால் ஜன்மமெடுத்தே தீரவேண்டும். நிஷ்காமகருமமோ கேவலம் மோக்ஷ இச்சை மாத்திரமிருக்கிறபடியால் சித்தசுத்த வாயிலாக மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பதாம். ஆதலால் அறிவுடையவர்கள் காமமற்ற நிஷ்காமகருமங்களையே முறைபுடன் அனுஷ்டித்தல் வேண்டும். புத்திரா! உலகத்திலுதித்த ஒவ்வொருவர்களும் கருமம்செய்யாதிருக்க முடியாது கருமம் எப்போதுமுள்ளது. அது இன்ன

காலத்திலுண்டானதென்று அரியக்கூடாததால் அநாதியாம் அநாதியெனில வாஸ்தவத்தில கற்பித அநாதியாம். விசிட்டாத்து வைதிகள் கருமத்தை வாஸ்தவ அநாதியென்றே ஒப்பியிருக்கின்றனர். அத்வைதிகளோ கற்பித அநாதியென்று நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். இவ்விரண்டில் எதை நிச்சயிக்கிறதெனில் இரண்டையும் நிச்சயிக்கவேண்டியதேயாம் ஏனெனில் கருமம வாஸதவ அநாதியானுலென்ன கற்பித அநாதியானுலென்ன கருமம் நசிக்க தேண்டுவதொன்றே ஆயின் கருமம் வாஸ்தவமெனில் அக்கருமத்தால் உண்டாகும் பயன்களும் வாஸ்தவமாதல் வேண்டும். அப்படிக்கருமத்தால் உண்டாகும் பயன் வாஸ்தவமென்று பிரமாணங்களுங்காணேம். யுக்தயுமில்லை அநுபவமுமில்லை ஆனுலும் கருமத்தைப்பற்றி விவரிப்பு அதிகமாய்வேண்டாம் கருமம் எப்போதுண்டானதென்னுஞ் சங்கை கூடாது. ஏனெனில் அச்சங்கைக்குச் சமாதானம் பீஜாங்குர நியாயமாக முடிகிறது. இதற்குப்பிரமாணம் :—

தேகமேடாமுன்கருமச் செயல்வருமாறேதேனவே
ஏகமா மரமும்வித்து மேனுமுறைபோலேன்றவரோ

என்று கீதையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆதலால் :—

அச்சங்கைச்குச் சமாதானமிதுவாம். கருமம் எப்போதுண்டானது. ஏனுண்டாயிற்று யாரிடத்துண்டாயிற்று என்னும் பிரயோஜனமற்ற சங்கைகளை விட்டொழித்துக் கருமம் நாசமாகும் உபாயத்தைமாத்திரம் கேட்டுத்தெரிந்து கொண்டு அதன்வழி அநுஷ்டித்தல் வேண்டும். கருமம் நாசமாகும்வழி ஸ்ரீ பரம சற்குரு நாதனுலுபதேசிக்கப்படுகிறமஹா வாக்கிய விசாரணையினுச்சியிலுதயமாகா நின்ற தத்துவ ஞானமே கருமத்தை நாசமாக்கு முபாயமாம் இவ்வாறு கருமம் சொல்லப்பட்டது.

ஓம். தத் ஸத்.

ஓம்.

இ ரா ஜ யோ க ம்.

வினு :—ஸ்வாமி இராஜயோகத்தின் அங்கங்களேயும் அதன் லக்ஷணங்களேயும் அதை அடையும் விபரங்களேயும் அடியேனுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்.

விடை :—ஞானபுத்திரா! இராஜயோகமானது யோகங் களெல்லாவற்றிலும் சிறந்ததும் பெருமையுடைத்தானது மாம். ஆனதால் நீ கேட்டதும் மிக்க நன்மைதான். இந்த இராஜயோகத்தை தேஜோபிந்து உபநிடதத்திலும் அபரோ க்ஷானுபூதியிலும் பதஞ்சலியோக சூத்திரத்திலும் விஸ்தார மாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அவற்றை உனக்கு சொல்லு கிறேன் கவனமாகக் கேட்பாயாக.

மைந்தா! இராஜயோகமானது பதினைந்து அங்கங்க ளோடு கூடியது. அதாவது: 1-இயமம். 2-நியமம். 3-தியா கம். 4-மௌனம். 5-தேசம். 6-காலம். 7-ஆசனம். 8-மூல பந்தம். 9-தேகசமர்த்துவம். 10-லக்ஷியதிருஷ்டி. 11-பிரா ணுபாமம். 12-பிரத்தியாகாரம். 13-தாரணை. 14-தியானம். 15-சமாதி. இவைகளாம் இவற்றுள் :

1. இயமமாவது. நாம் நமது கண்ணுல் பார்க்கக் கூடிய எல்லா வஸ்துக்களேயும் பிரஹ்ம பாவனையாகப் பார்ப் பதால் சப்தம், ஸ்பரிசம், உருவம், ரசம், கந்தம், என்னும் ஞானேந்திரியங்களேந்தையும் வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபஸ்தம், என்னுங் கருமேந்திரியங்களேந் தையும் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், என்னும் அந் தக் கரணம் நான்கையும் அதனதன் சுபாவத் தொழிலில் விடாது நிரோதித்தலாம்.

2. நியமமாவது. அந்தக்கரண விருத்தியை அனைத்தமான உலக வியாபாரங்களில் செல்லவிடாமல் வேற்றுமையில்லாத பிரஹ்மத்தை நோக்கி அதனுகாரமாகச் செலுத்தலாம்.

3. தியாகமாவது. ஸ்வர்னத்தினிடத்தில் ஆரோபிதமாகிய நகைகளெல்லாம் ஸ்வர்னத்தைத்தவிர அன்னியமில்லாததுபோலவும் மண்ணிலாக்கப்பட்ட கடம் மண்ணைத்தவிர அன்னியமில்லாததுபோலவும் பிரஹ்மத்திற் கற்பிதமான பிரபஞ்சங்களெல்லாம் பிரஹ்மத்தைத்தவிர எப்போதும் இல்லவேயில்லை என அறிந்து பிரபஞ்சத்திலுள்ள சத்தியபுத்தியை விட்டுவிடுதலாம்.

4. மௌனமாவது. வேதங்களிலுள்ள பிரமாணவாக்குகளினுலும் மனதாலும் எட்டப்படாததாயும் தத்துவவிசாரஞ் செய்யும் ஞானிகளால் மாத்திரம் அடையக்கூடியதாயுமிராநின்ற நித்தியபரமானந்த மௌனசொரூபத்தைச் சதாகாலமும் நினைத்துக்கொண்டிருத்தலாம். கேவலம் வாக்குமாத்திரம் மௌனமாயிருத்தல் இராஜயோகமௌனமல்ல.

5. தேசமாவது. எந்த வஸ்துவின் சொரூபம் ஆதிமத்தியம் அந்தம் மூன்றுமின்றியதாயும் மேல் கீழ் நடுமுழுமையும் வியாபித்துள்ளதாயும் எங்கும் தன்மயம் விடாமல் தானய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறதோ அந்தத்தேசமே இராஜயோகிகள் வசிக்கத்தக்க தேசமாம்

6. காலமாவது. அகண்ட சச்சிதானந்த பரவியாபக சின்மய சிதாகாச பிரஹ்மத்தில் அத்தியாஸமாகத் தோற்றப்பட்ட பிரமா முதல் ஸ்தம்ப பரியந்தமுள்ள சகல பிரபஞ்சங்களும் க்ஷணநேரமேனும் துவைதமாக-அதாவது வேருகத் தோன்ருமல் ஐக்கியத்தோடிருத்தலாம்.

7. ஆசனமாவது. எந்த நிலைமையில் தேகாதி அவயவங்களை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் எப்போதும் மனதிற்குச் சுகமாக வருத்தம் தோன்றாமல் பிரமானுசந்தானம் நன்றாய் நடக்குமோ அந்தநிலைமையும் எல்லாப்பூதங்களுக்குமாதியாய்ச் சர்வத்துக்கும் இருப்பிடமாய் மூன்றுகாலத்திலும் நாசமற்றதாயுள்ள வஸ்துவின் இருப்பெதுவோ அதுவே இராஜயோகிகள் அடையத்தக்க ஆசனமாம்.

8. மூலபந்தமாவது. எந்த வஸ்துவானது ஜீவேஸ்வர ஜகத்பிரபஞ்சங்களுக்கும் அவைகளைத் தோற்றுவிப்பதாகிய சங்கற்பத்திற்கும் மூலமாயிருக்கின்றதோ அந்த வஸ்துவில் எப்போதும் மனத்தைப் பந்திக்கச் செய்வதே இராஜயோகிகளடையத்தக்க மூலபந்தமாம்.

9. தேகசமர்த்துவமாவது அசைவின்றிய பருவதங்களிலிராநின்ற கற்பதுமைகள் அசைவின்றி நிலைபெற்றிருப்பது போலச்சுகமாகிய அகண்ட சொரூபத்தில் மனதை அசைவின்றி நிலைத்திருக்கும்படி நிறுத்துவதே தேக சமர்த்துவமாம். அஃதன்றி உலர்ந்த விறகுபோலத் தேகத்தை ஒழுங்காகவைத்துக் கொள்ளுவதல்லவாம்.

10. இலக்ஷியதிருஷ்டியாவது. ஆத்மானாத்ம விசாரணையினாலுதயமாகாநின்ற ஞானதிருஷ்டியால் சகல பிரபஞ்சங்களையும் பிரஹ்மமயமாகப் பார்ப்பதாம் அல்லது திரிபுடி ரூபமாகிய உலகம் யாதொரு வஸ்துவிலுண்டாய் அடங்குகின்றதோ அந்தவஸ்துவில் மனதை வைப்பதாம். அல்லது காண்பான் காக்ஷி காணப்படுபொருள் இம்மூன்று மெவ்விடத்திலில்லையோ அவ்விடத்தில் திருஷ்டியை வைப்பதாம். அல்லது சாக்கிரம். சொப்பனம். சுழுத்தி. என்னும் மூன்று அவஸ்தைகளுமில்லாதவிடத்தில் திருஷ்டியை வைப்பதாம். இஃதல்லாமல் மூக்குநுனி மூலாதாரம் முதலிய இடங்களில் திருஷ்டியை வைப்பது இராஜயோகிகளனுஷ்டிக்கத் தக்க இலக்ஷிய திருஷ்டியன்றாம்.

11. பிராணயாமமாவது. பிரம, விஷ்ணு, ருத்ர, மஹேஸ்வர, சதாசிவன் முதலிய பஞ்சமூர்த்திகளேயும் ஜீவர்களேயும் சித்தமுதலிய அநாதிகற்பித வஸ்துக்களேயும் அதிஷ்டான சைதன்யமாகப்பார்த்துச் சகல மனோவிருத்திகளேயுங் கண்டிப்பது பிராணயாமமாம். இதில் அஞ்ஞானத்தின் காரியமாகிய சகலஜடப்பிரபஞ்சங்களும் நாமல்லவென்று விசாரணைசெய்து தள்ளுவது ரேசகம். உபாதியற்ற பிரஹ்மமே நாம் என்னும் மனோவிருத்தியை ஸ்திரப்படுத்துவது பூரகம். அந்த மனோவிருத்தியை அசையவிடாமல் நிருத்திக்கொள்வது கும்பகம். கேவலம் பிராண சலனத்தை நிருத்துவது இராஜயோகப் பிராணயாமமல்லவாம்.

12. பிரத்தியாகாரமாவது. ஆத்மாவினுல் பார்க்கப்பட்ட அனாத்மாக்களேயெல்லாம் ஆத்மசொரூபமாக பார்த்து மனத்தைப் பரமார்த்த பிரத்திய கான்மாவிடத்தில் திருப்பிக்கொள்ளுதல். எந்த வஸ்துக்கள் பார்க்கப்படுகிறதோ அந்த வஸ்துக்கள் முழுவதும் பிரஹ்மமாகப் பார்த்தால் பிரத்தியாகாரமாம். பின்னும் நித்திய கருமங்களின் பிரயோஜனத்தை விட்டுவிடுதலும் சகல விஷயங்களிலும் பராமுகமாயிருத்தலும் பிரத்தியாகாரமாம்.

13. தாரணையாவது. மனதாற்பற்றப்பட்ட விஷயங்களெல்லாவற்றையும் பிரஹ்ம சொரூபமாகப்பார்த்து அந்த சொரூபத்தை மனதில் திடமாய் வைத்துக்கொள்ளுதலாம்.

14. தியானமாவது. அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயம் என்னும் ஐந்து கோசங்களேயுந் தாண்டி அப்பாலுள்ள சூனிய புத்தியையுந்தள்ளி நின்ற விடத்தில் பிரமாகார விருத்தியை விட்டு விட்டுத்தியானிக்காமல் தைலதாரைப்போல் இடைவிடாமல் அப்பியாஸிக்கக்கூடிய அகண்டாகார விருத்தியெனவறியவும்.

15. சமாதியாவது. மனோவிருத்தி வெளிப்படாமல் அகண்டப் பிரஹ்மமாக விருப்பதும் தியேயாகார விருத்தி

களின்றியிருப்பதும் அல்லது பிரஹ்மாகார விருத்தியைப் பழகி அதையுமறந்திருப்பது என்றறிக.

வினு:—சமாதி எத்தனை வகைப்படும்?

விடை:—சவ்விகற்பம் விகற்பத்தோடுகூடியது. நிருவிகற்பம் (விகற்பமற்றது) என இருவகையாம். அவற்றில்,

சவ்விகற்பமாவது. வெளிமுகநாட்டமின்றி திருபுடித்தோற்றத்துடன் ஏகமான பிரஹ்மத்தினிடத்திலிராநின்ற மனோவிருத்தியின் நிலைமையாம்.

நிருவிகற்பமாவது. அந்தக்கரணவிருத்தி பிரஹ்ம சொரூபத்தில் லயித்து தியானமும் தியானிக்கிற புருஷனும் மறந்து தியானவஸ்து மாத்திரமாக மிஞ்சித்திருபுடித்தோற்றமின்றியிருப்பதாம்.

சமாதி விக்கினங்கள் ஒன்பது விதமாவன

1. தனிமையாக இருந்து சமாதி பழகும்போது சொரூப அனுசந்தானம் மறந்து போகுதல். (2) பின்பு தியானம் பண்ணிக் கொள்வோமென்று சோம்பலுண்டாகுதல். (3) விஷய போகங்களிலிச்சை யுண்டாகுதல். (4) நித்திரை வருதல். (5) அந்தக்காரந்தோற்றுதல். (6) விஷயங்களைப்பற்றி மேன்மேலும் விக்ஷேபமுண்டாகுதல். (7) பிரகாசந்தோற்றுதல். (8) வேர்வையுண்டாதல். (9) ஆத்மா அனாத்மாக்களைப்பகுத்துப்பார்க்குமவதியில் ஒன்றுங்காணுமேயென்னுஞ் சூனிய புத்தியுண்டாகுதல். இவை ஒன்பதும் சமாதிக்குத் தடைகளாம். இந்த ஒன்பதும் லயம், விக்ஷேபம், கஷாயம், ரஜாஸ்வாதம் என்னும் நான்கு தடைகளுள் அடக்கமாம்.

1. லயமாவது. சொரூபத்தியானஞ் செய்யுநிமித்தம் மனதைச்சர்வ விடயங்களினின்றுந்திருப்பி அந்தர்முகமாகத்

தியானிக்கும்போது மனது அகண்டவஸ்தவையடையாமல் நித்திரைக்குச் சமானமான ஓரவஸ்தையை அடைவதாம்.

வினா:—மேற்கூறிய லயத்தை நிவிர்த்திக்கும் உபாயமியாது?

விடை:-புத்திரா! லயம் வந்தவுடன் அப்பியாஸி அந்த இடத்தைவிட்டு எழுந்து பத்தடிதூரம் நடந்து மறுபடியும் மற்றோரிடத்துட்கார்ந்து பிரணவ சப்தத்துடன் பத்து முறைபிராணாயாமம்செய்துவிட்டுத் தியானத்திற்காரம்பிக்க வேண்டும். பின்னும் மீறி லயம் வருமாயின் பரமகுருவினிடம் காரண பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசங்கேட்டுக்கொண்டு ஏகாக்கிர மனதுடன் பதினாயிரந்தாஞ் செபிக்க நீங்கும்.

லயமுண்டாகுங்காரணங்கள். அனந்தஜன்மங்களின் நித்திரைப் பழக்கத்தினாலும் தற்காலம் நித்திரைக் குறைவு அதிகபோஜனம், போஜனக்குறைவு, அஜீர்ணவஸ்துக்களைப் புசித்தல், தேக அலைச்சல், வீண்நினைப்புகளை நினைக்குதல் முதலிய பற்பல காரணங்களால் லயம் உண்டாகிறது. ஆதலால் அதிக நித்திரை செய்தலும் நித்திரையை அடியோடு விட்டுவிடுதலும் அதிக போஜனம் செய்தலும் போஜனமில்லாதிருத்தலும் அதிக சரீர உழைப்பும் அதிக சங்கற்பஞ்செய்தலும் உடையவர்களுக்குச் சமாதி யோகஞ் சித்தியாகமாட்டாதென்று ஸ்ரீ பகவத்கீதை ஆறாவது அத்தியாயத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் மிதநித்திரை மித ஆகாரம் மிதநினைப்பு மிதத்தொழில் இவைகளை முதலில் அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ஆகார நியமமாவது. கால்வயிறு ஜலமும் அரைவயிறு அன்னமுமுண்டு மீதி கால்வயிற்றை வாயுசஞ்சாரஞ் செய்யும்படி வைத்துக்கொள்ளுதலாம். அல்லது பசி தீவிரமாயுள்ள போதெல்லாம் பசி தீரும்படி உண்ணுதலாம்.

நித்திரைநியமமாவது. இராத்திரி முப்பதுநாழிகையில் முன் பத்துநாழிகையும் பின் பத்துநாழிகையும் விழித்

திருந்து நடுப்பத்து நாழிகையில் நித்திரைசெய்வதாம் ஆதலால் சமாதிக்குத்தடையாயுள்ள லயத்தை எந்தவிதத்திலாவது நிவிர்த்திக்கவேண்டும். என்னுந்தீவிரத்துடன் மேற்கூறிய நியம்ப்படி அனுஷ்டித்தல் வேண்டும்

வினா:-முன்காலத்திலுள்ள ஞானிகளில் யாருக்காவது லயம் வந்திருக்கிறதோ?

விடை:—உத்தாலகருக்கும் தாயுமானவருக்கும் வந்திருக்கிறது. அதாவது:—

வாசிட்டத்தில்

நிகழ்ச்சியொளியகலுதலுஞ் சுழன்றநெஞ்ச
நிசியினடுப்போலுறக்க நேர்ந்ததன்றே. என்றும்

தாயுமானவர்

நித்திரையாய்வந்து நினைவழிக்குங் கேவலமாம்
சத்துருவை வெல்லுஞ் சமர்த்தரிவரெந்நாளோ.

என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

உ. வினா:—விட்சேபமென்பதென்ன? அவற்றைநிவர்த்திக்கும் உபாயம் யாது?

விடை:—பிரபஞ்சத்திலுள்ள விடயங்களிலுருவருப்படைந்த சித்த சுத்தமான மனது பிரமானுசந்தான வாயிலாகப் பிரமானந்தத்தையடையு நிமித்தம் ஓர் கால் அகமுகப்பட்ட மனது பல ஜன்மப்பழக்கத்தால் விடயவாதனையடைந்து க்ஷணகாலமேனும் ஏகாக்கிரப்படாமலிருத்தலும் பிரமானந்தம் அதிசூட்சுமமாயிருப்பதனால் பிரஹ்ம சொருபத்தை மனதடையாமல் விடயங்களையும் விடய போகங்களையும் நினைத்துப் பகிர் முகமாகிச்சஞ்சலிப்பதாம்.

விக்ஷேப நிவிர்த்திக்குமுபாயமாவது. பஞ்சேந்திரியங்களால் வரக்கூடிய சுகங்களிலும் பிரபஞ்சத்திலும் அசுத்த அனித்திய புத்தியை அடிக்கடி நினைப்பதனாலும் அதனால் வரக்கூடிய சுகதுக்கங்களை ஸ்மரிப்பதனாலும் பிரஹ்மத்தின் லக்ஷணங்களையும் அதனால்வரும் ஆனந்தத்தையும் சிந்தனை செய்து பார்ப்பதனாலும் மித்யா சொரூபமான சாக்கிர சொப்பனங்கள் சுழுத்தியிலெப்படியில்லையோ அப்படிச்சர்வ விடயங்களும் அத்விதீயப் பிரஹ்ம சொரூபத்திலில்லையென்று பார்ப்பதாலும் எல்லாவற்றையுந் தன்னுடைய சொரூபமாகப் பார்ப்பதாலும் நிவிர்த்தியாம்.

3. வினா :—கஷாயமென்பதென்ன ?

விடை :—மனதை லயவிக்ஷேபங்களில் செல்லவிடாது தடுத்து அப்பாற்செல்லும்போது வெளியிலுள்ளதும்உள்ளிலுள்ளதுமான இராகத்துவ்ஷாதி துக்கங்களில் மனம் லயித்துச் சமாதியிலிருப்பதுபோலிருப்பதென வறிக.

அந்தக்கரணத்துக்கு ஐந்து நிலைகளிருக்கின்றன.

அதாவது :—1. சஞ்சலநிலை. 2. உறக்கநிலை. 3. உபய நிலை. 4. ஓர் வழிநிலை. 5. தன்னிலை என வைந்துமாம் இவ்வைந்தில் :—

1. சஞ்சல நிலையாவது. அநித்தியமாகிய உலகவாசனை தேகவாசனை, சாஸ்திரவாசனைகளைப் பொருந்தியதும் பாவ புண்ணியங்களால் அனுபவிக்கப்படும் பலவஸ்துக்களிலும் ஆசையுடையதாய்ச் சலிக்கப்பட்ட மனோவிருத்தியாம்.

2. உறக்க நிலையாவது. நித்திரை, சோம்பல், மயக்கம், வீண்காலம் போக்குதல் முதலிய மனோநிலைமையாம்.

3. உபய நிலையாவது. எதாவது ஓர்காலத்தில் தியானத்தின் பலத்தால் சமாதி நிலைபெற்றும் அந்தநிலை காற்றின

லலக்கப்பட்ட தீபம்போல வெளிமுகப்பட்டு ஸ்திரப்படாமல் சுழலுதலாம்.

4. ஒருவழி நிலையாவது. அந்தக்கரண விருத்தியானது பிரஹ்மத்தையடைந்து சமானத்தையடைகிறதாம். அல்லது இயமாதி அஷ்டாங்க யோகப்பழக்கத்தால் ஒரே வஸ்துவிலிடைவிடாமல் தைலதாரைபோற் செல்லும் விருத்திப்பிரவாகமும் அன்னியமான ஓர் விஷயத்திலும் உணர்ச்சி பிரவாதிருப்பதுமாம்.

5. தன்னிலையாவது. தன்னுடைய எதார்த்த சொரூபத்தில் மனம் லயித்திருத்தலாம் முற்கூறிய சஞ்சலநிலை உறக்கநிலை இரண்டையுமுடையவர்களுக்குச் சமாதியில் அதிகாரமில்லை. மத்தியிற் சொன்ன உபயநிலையுடையோர்க்கு அதிகாரமுண்டாம். கடைசியிற் சொன்னவை யிரண்டும் சமாதியிற் சேர்ந்தவென்றே யோகசாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அவைகளில் உழல்நிலையே தீவிரராகத் துவேஷங்களால் மூழ்கப்பட்ட கஷாயமாகும்.

வினா:— மேற்கூறிய கஷாயதோஷத்தை விஸ்தாரமாக அருளிச்செய்யவேண்டும்.

விடை:— மைந்தா! கஷாயமானது பாகியம், ஆந்தரம் வாதனை என்று மூவகையாம். (அவற்றுள்)

பாகியமாவது. நிகழ்காலத்திலுள்ள புத்திரன், செல்வம், மனைவி இவைகளைப்பற்றி வராநின்ற விருப்பு வெறுப்புக்களாம்.

ஆந்தரமாவது. இறந்தகாலம் எதிர்காலங்களைப்பற்றி வராநின்ற மனோராச்சியமாம்.

வாதனையாவது. அநேக ஜன்மங்களில் அனுபவிக்கப்பட்டுள்ள பாகிய ஆந்தர ராகத்துவேஷாதிகளின் அந்தர்ப்

ரூதம், அதாவது - சம்ஸ்காரமாம். இவைகளில் ப்ராகிய ஆந்தர இராகத்துவேஷாதிகள் சஞ்சலநிலேயோடுகூடிய அந்தக்கரணத்திலுண்டாகிறபடியால் அவ்வந்தக் கரணத்திற்குச் சமாதியிலதிகாரமில்லே. ஜன்மாந்திரங்களில் அனுபவித்த இராகத்துவேஷாதிகளின் சூட்சும வாசனே உபயநிலே யென்னுமந்தக்கரணத்திலிருப்பதால் அதற்குக் கஷாயமென்று பெயர். மேற்கூறிய இராகத்துவேஷங்களுக்குக் கஷாயமென்று பெயரில்லே. இந்தக்கஷாயம் அந்தக்கரணம் நீங்குகிறவரை நீங்குகிறதில்லே. இதுவே கஷாயத்தின் லக்ஷணமாம்.

வினு:—கஷாயம் நீங்குமுபாயமியாது?

விடை:—யோகியின் பிரயத்தனத்தால் கஷாயத்தினின்றும் மனேவிருத்தியை யெழுப்பி அந்தர்முகமாகவே செலுத்தலாம். இதற்குப்பிரமாணம்:—

வர்சிட்டத்தில்.

எங்கேயெங்கேமனமேர்டி யிளேயோரென்ன வீழ்ந்தழுந்து
மங்கேயங்கேநின்றெழுப்பி யகண்டவறிவிலடைவிப்பாய் *

என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வினு:—இராஜாஸ்வாதமென்பதென்ன?

விடை:—லயம், விக்ஷேபம், கஷாயம் இம்மூன்றுமின்றி அப்பியசிக்கப்பட்ட பிரமானுசந்தானவலியால்அடையத்தக்க சவிகற்ப சமாதியிலுதயமான ஆனந்த அனுபவமாம். அல்லது விக்ஷேபநிவிர்த்தியிலுதயமான ஆனந்த அனுபவமாம் இந்த ஆனந்த அனுபவமும் சமாதிக்கு விக்கினமென்று கூரியதெதனலெனில், மைந்தா! இராஜாஸ்வாதமென்னுமானந்தவனுபவம் விகற்பத்தோடு கூடிய சோபா

திகஆனந்த அனுபவமர்தலால் அதுவே பிரமானந்தமெனக் கருதித் திருப்தியடைந்துவிட்டால் அவனுக்கு விருத்தி பிரஹ்மத்தில் லயமாய் விகற்பமற்ற சமாதியும் அதனுலுண்டாவதான நிருபாதிக ஆனந்த அனுபவமும் கிடைக்காமற் போய்விடும். ஆதலால் இதுவும் சமாதிக்கு விக்கினமாம் இதற்கு திருஷ்டாந்தம் ஓர் சர்ப்பத்தால் கார்க்கப்பட்டுப் பூமியிலிராநின்ற புதையிலே எடுக்க முயன்றவனுக்கு நெடுநாளாகத்தடையாயிருந்த சர்ப்பம் நீங்கினபோது ஆனந்தமுண்டாகிறது. அப்போது அவன் சர்ப்ப நிவிர்த்தியாலுண்டான ஆனந்தத்தில் திருப்தி அடைந்து புதையலே எடுக்கு முயற்சியை விட்டுவிடில் புதையற் கிடைத்ததாலுண்டாகும ஆனந்தங்கிடையாமற் போய்விடும். அதுபோல அகண்டேகரசமான பிரமானந்தமென்னும் புதையலே எடுப்பதற்கு தடையாயுள்ள விக்ஷேபமென்னுஞ் சர்ப்ப நிவர்த்தியான ஆனந்த அனுபவமாகிய இரஜாஸ்வாதத்திலேயே திருப்தியடைந்து கொண்டு ஆனந்தரூபமான புதையலே அடைவதற்கு முயற்சி செய்யாது விட்டுவிடின் பிரமப்பிராப்தியாலுதயமகாநின்ற பிரமானந்தஞ்சித்தியாதெனவறிக.

விஞ:-இரஜாஸ்வாதத்தை நிவிர்த்திக்கு முயாயமியாது?

விடை :—அதிசூட்சுமமாகச் சித்தசலனமில்லாமல் யூகிக்கிற ஆத்ம விவேகத்தினுலும் ஈஸ்வர கிருபையாலும் குரு காருண்யத்தினுலும் நிவர்த்தியாம். பின் லயம், விக்ஷேபம், கஷாயம், ரஜாஸ்வாதம், என்னும் நான்கு தடைகளுமின்றி அப்பியாசிக்கப்பட்டப் பிரமானுசந்தானப் பிரயத்தனத்தால் உண்டாகாநின்ற விகற்பமற்ற நிலையெதுவோ அதுவே நிருவிகற்பசமாதியாம். இந்நிலேயே இராஜயோகத்தின் பிரயோஜனமாம். இவ்வாறு இராஜயோகக்கிரமஞ் சொல்லப்பட்டது.

ஓம். தத் ஸத்.

ஓம்.

அஞ்ஞானம்.

வினு :—அஞ்ஞானமென்பதென்ன?

விடை :—ஒன்றையுந்தோற்றுவிக்காமல் மறைப்பதே அஞ்ஞானமாம். இவ்வஞ்ஞானமும் விடயாஞ்ஞானமென்றும் சேதனுஞ்ஞானமென்று மிருவகையாம். அவற்றில் பிரஹ்மசொரூபத்தைத்தவிர மற்ற அனுத்ம பதார்த்தங்களின் லக்ஷணங்களைத் தோற்றவொட்டாமல் மறைத்துக்கொண்டிருப்பதற்கு விஷய அஞ்ஞானமென்றும் பிரஹ்மத்தைத்தோற்றவொட்டாமல் மறைத்துக்கொண்டிருப்பதற்குச் சேதன அஞ்ஞானமென்றும் பெயர்.

வினு :—இந்த அஞ்ஞானமெப்போதுண்டானது?

விடை :—மைந்தா! அத்வைத சித்தாந்தத்தில் அவித்தையை அனுதியாக அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்.

அவித்தை. அஞ்ஞானம், மாயை, தமசு, மனம், சங்கற்பம். இவைகள் எல்லாம் ஒரே வஸ்துவின் நாமங்களாம்.

பிரஹ்மம். ஈஸ்வரன், ஜீவன், அவித்தை, அவித்தைக்
கும் பிரமத்திற்குமுள்ளசம்பந்தம், மேற்கூறிய அனுதி
வஸ்துக்களின் பேறுபாடு, இவ்வாறுமனுதியாம். யென்றெ
தனுலங்கீகரிக்கப்பட்டதெனில், (1.) அவித்தைச்குப் பிரஹ
மம் அதிஷ்டானமாயிருப்பதால் அவித்தையினின்றும்
பிரஹ்மம் உற்பத்தியானதல்ல. ஈஸ்வராதிகள் பிரஹ்மமின்
றிச்சித்திக்காமையால் ஈஸ்வராதிகளின்றும் பிரஹ்மமுற்
பத்தியானதல்ல. ஆதலால் பிரஹ்மம் அனுதியாம். (2.)
பிரஹ்மம் விகாரமற்றதாயிருப்பதால் பிரஹ்மத்தினின்றும்
அவித்தை யுற்பத்தியானதல்ல. ஈஸ்வராதிகளின் சித்தி

அவித்தையினா தீனமாயிருப்பதனால் ஈஸ்வராதியினின்றும் அவித்தையுற்பத்தியானதல்ல. ஆதலால் அவித்தை அநாதியாம். (3.) ஜீவேஸ்வரர்கள் கேவலம் பிரஹ்மத்திலாவது மாயையிலாவது உற்பத்தியாகிறதில்லை ஈஸ்வரனிடத்தில் ஜீவனாவது ஜீவனிடத்தில் ஈஸ்வரனாவது உற்பத்தியாகிறதில்லை. (4.) அவித்தைக்கும் பிரஹ்மத்துக்குமுள்ள சம்பந்தத்தால் ஜீவேஸ்வர பாவங்கள் சித்திக்கின்றன. பிரஹ்மமும் அவித்தையும் அநாதியானமையால் பிரஹ்மத்துக்கும் அவித்தைக்குமுள்ள சம்பந்தமுமநாதியாம். (5.) பிரஹ்மமும் அவித்தையும் அநாதியானதால் அவைகளின் ஒற்றுமைச்சம்பந்தமுமநாதியாம் ஆதலால் பிரஹ்மம் அவித்தை என்னுமிரண்டின் சம்பந்தத்துக்கும் உற்பத்தியில்லை. ஆதலின் அவித்யாசேதன சம்பந்தமும் அநாதியாம். இந்த ஐந்தும் தானே தன்னிடத்தில் உற்பத்தியானதென அங்கிகரிக்கில் ஆத்மா ஸிரயதோஷம் வரும். ஆதலால் தத்தம்மிடத்திலும் தத்தமக்கு உற்தித்தியில்லாமையாலும் அநாதியாம். (6.) பிரஹ்மமாதி ஐந்திற்கும் பேதங்களுண்டு. எதனால் பிரஹ்மமாதி ஐந்திற்கும் பேதங்களில்லையோ அதனால் அவைகளின் பேதங்களுக்கும் உற்பத்தியில்லை. இக்காரணத்தால் ஐந்தின் பேதத்தோடு ஈதொன்றுமாக ஆறுமநாதியாம். அவித்தையை அநாதியெனவொப்பிடில் சர்வ ஜீவர்களுக்கும் ஆத்மஞானமில்லையேயெனின் ஆறு அநாதியில் முதலாவதான பிரஹ்மமொன்றே வாஸ்தவ அநாதியாம். மற்றைய ஐந்தும் கற்பித அநாதியாம். ஆதலால் அவித்தையும் கயிற்றின் ஞானத்தால் சர்ப்பம் நாசமடைவது போல் ஆத்மஞானத்தால் நாசமாம். இக்காரணங்கொண்டு அவித்தியர் நிவிர்த்தியும் ஆத்மஞானப் பிராப்தியுங் கூடும் அஞ்ஞானத்தின் லக்ஷணம் ஆத்ம விசாரணையில் இல்லாமற் போவதே லக்ஷணமாம். இதற்குப்பிரமாணம்.

வாசிட்டத்தில்

தானலாதானவுடன் முதற்பொருளிற்றானெனும் பாவனைபாய்* ஆனமாமாயையுணர்விலோர்விதிக்க உள்ளதாமுணர்வுளோர்க்கிலதாம். (என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது)

இவ்வஞ்ஞானம் எப்போது நீங்குமெனில் ஞானம்வந்த
காலத்து நீங்கும். ஞானமெப்போது வருமெனில் அஞ்
ஞானம் நிவிர்த்தியான காலத்தில் ஞானம்வரும். இந்த
இரண்டிலும் எது பிரமாணமெனிலோ இரண்டும் பிரமாண
மே. ஏனெனின் ஞானமடையுங்காலமும் அஞ்ஞானமக
லுங்காலமும் ஒன்றாயிருப்பதால் இரண்டும் பிரமாணமே.

ஸ்ரீபகவானும் கீதையில்

அஞ்ஞானம் வந்தது அநாதியாம்
அதைச்சொல்லுதல் பிரயோஜனமற்றதாம்.

ஞானம் வந்தால் அஞ்ஞானம் போகுமென்றுஞ் சொல்லி
யிருக்கிறார்.

அஞ்ஞானத்தின் காரியமாவது. ஞானபுத்திரா! கார
ணமும் காரியமும் மண்ணும் கடமும் போலவாம். அது
போல அஞ்ஞானம் காரணமும் பிரபஞ்சம் காரியமுமாம்.
காரியமான பிரபஞ்சமுண்டாவதற்குக் காரணம் அஞ்ஞான
மெனில் அஞ்ஞானம் ஜடசொரூபமாகவிருத்தலின் பிரஹ்
மமே பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமோவெனில் பிரஹ்மமு
மொருவிதக் காரணந்தான். பிரஹ்மம் உலகத்தைச் சிருஷ்
டிக்குங்காரணம் யாதெனில் அவற்றின் காரணத்தை வசிட்
டர் இராகவனுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது:

பன்னுகாரணமொன்றில்லை படைக்குமுன் படைக்க
வேண்டுமென் னுலீலையினாற்றானே யியைத்தகாரணமதாகும்
ஆதலால் பிரபஞ்சத்திற்கும் அதனுற்பத்திக்கும் பிரஹ்
மமே காரணமாம். காரியமானபிரபஞ்சம் சத்தோ அசத்
தோவெனில் அத்தியந்தம் அபாவ லக்ஷணமுடையதாம்.
எதனாலபாவமெனில் காற்றிற்கு உருவமில்லாததுபோல
பிரஹ்மத்தினிடத்து உலகம் முக்காலத்திலுமில்லையாதலால்
அபாவமாம். எந்தப்பதார்த்தம் முன்னும் பின்னுமில்லையோ
அந்தப்பதார்த்தம் மத்தியிலுமில்லையாம். பிரபஞ்சமோ
சிருஷ்டியினாதியிலும் அந்தத்திலுமில்லையாதலால் மத்தி

யான இப்போது மில்லையென்பதாம். இதற்குப்பிரமாணம், தேஜோபிந்து உபநிடதம் நான்காவது அத்தியாயத்தில் இந்தப்பிரபஞ்சம் இல்லவேயில்லை. எப்போதுமில்லவே யில்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வாசிட்டத்தில்.

மாலதற்குரைப்பானந்தணுவிந்த மண்முதல்யாவைவு மனத்தின்* பாலுறவிருப்பதன்றியே புறத்திற் பயில்வ தோர் காலமுமிலதாம்.

என்றுங்கூறியிருப்பதனுல் பிரபஞ்சம் உண்மையில் அத்தியந்தம் அபாவமுடையதாம் இதற்குத்திருஷ்டாந்தம் இராஜ்ஜுவினிடத்துச் சர்ப்பம் முக்காலத்துமில்லையெனல் பிரத்தியக்ஷமாம். அதுபோல் பிரஹ்மமென்னும் இராஜ்ஜு வினிடத்துப் பிரபஞ்சமென்னுஞ் சர்ப்பம் முக்காலத்திலு மில்லையாம். இவ்வாறு அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமும் சொல்லப்பட்டது.

ஓம். தத் ஸத்.

ஓம்.

மஹா வாக்கியம்.

வி௵:—மஹாவாக்கியமாவதென்ன? எத்தனைவகைப் படும்? அனுஷ்டிக்குங்கிரமம் யாது?

விடை:—மஹாவாக்கியமாவது பிரஹ்மத்தை நேரே அறிவிக்கும் வாக்கியமாம். அதாவது ருக்வேதம், ஐதரேய உபநிடதத்தில் (பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம்) எனவும் யஜுர் வேதத்தின் தைத்திரிய உபநிடதத்தில் (அஹம் பிரமாஸ்மி) எனவும் சாமவேதத்தின் சாந்தோக்ய உபநிடதத்தில்(தத்து

வமஸி) எனவும் அதர்வணவேதத்தின் முண்டகோபநிடதத்தில் (அயமாத்மா பிரஹ்மம்) எனவும் கூறப்படும் மஹா வாக்கியம் நான்காம். இந்நான்கில் முதல்வாக்கியம் பிரஹ்மத்தின் லக்ஷணவாக்கியமாம். இரண்டாவது வாக்கியம் பிரஹ்மத்தையடையும் அப்பியாச வாக்கியமாம். மூன்ருவது வாக்கியம் பிரஹ்மத்தின் உபதேசவாக்கியமாம். நான்காவது வாக்கியம் பிரஹ்மத்தின் அனுபவ வாக்கியமாம். இந்நான்கு வாக்கியங்களுள் மூன்ருவதான தத்வமஸி மஹாவாக்கியமே ஆசாரியர் மூலமாகச் சிரவணஞ்செய்யத்தக்கதாம். ஆத்மாவை விசாரிக்குஞ்சாதனவாக்கியமாம். அதாவது தத்பதம், துவம்பதம், அஸிபதம் என்னும் மூன்றுபதங்களில் அந்வைதிகள் கூருந்தாத்பரியமாவது தத்பதத்துக்கு வாச்சியார்த்தம் ஈஸ்வரனும் லக்ஷியார்த்தம் பிரஹ்மமுமாம் துவம்பதத்துக்கு வாச்சியார்த்தம் ஜீவனும் லக்ஷியார்த்தம் கூடஸ்தனுமாம் இவ்விரண்டின் வாச்சிய ரூபமான ஜீவேஸ்வரர்களுக்கு ஐக்கியம் கூடாது. லக்ஷியரூபமான கூடஸ்தப்பிரஹ்மர்களுக்கு ஐக்கியம்கூடும். அவ்வைக்கியத்தையறிவிக்கும் பதம் அஸியென்பதாம்.

மஹாவாக்கிய விசாரணையாவது.

முதலாவது துவம்பதசோதனம். அதாவது :- அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்னுமைந்து கோசங்களையுந் தன் மனோவிருத்தியினுற்றள்ளி அப்பாலுள்ள சூனியப்பிரதீதியையுமகற்றி அவற்றிற்குஞ் சாக்ஷியே நான் என்று பிரத்தியக்ஷமாயறியும்வரை துவம்பதசோதனமாம். இதில் அன்னமயமாவது ஷட்கோசவிகாரமான தூலசரீரமாம். இந்தச்சரீரம் ஆத்மாவல்லவென்பதற்குச் சுருதி யுக்தி அனுபவப்பிரமாணங்கள்.

என்னுடைய புத்தியினுலெண்ணினேனிச்சக நானல்லமலவுடனல்ல. என்று வாசிட்டத்திலும்

இடையுறுமென்பினை நரம்பினுர்த்திடா
புடையுறுமிறைச்சியாற் பொதிந்துபோக்கற
மிடைதருதோளினல் வேயப்பட்டதோ
ருடலினைபானென வுரைக்கவொண்ணுமோ

(என்று பாகவதத்திலும்)

திரிசியமாய்ச் சிதைகின்றவுடனுனல்லவென்று ரிபுகீதை யிலும், பிரிவதிதப்படியென றக்காற் பிணமாகுமுடனு னென்றுமறிவினைக் கொல்லல்வேண்டுமென்று கைவல்ய நவநீதத்திலும் இன்னும் பற்பல சுருதிகளும் பிரமாணமாம்

சுருதிகளில் ஆத்மா சச்சிதானந்தலக்ஷணங்களோடு கூடியதென்று கூறியிருப்பதால் தூல சரீரமாத்மா வல்ல வென்பதற்கு யுக்தியினுலும் அன்னியமாயிராநின்ற வஸ்தி ரத்தைஎன் வஸ்திரமென்பதுபோல வியஷ்டியாக என்தலை, என்மார்பு, என்கை, என்கால் என்பதும் சமஷ்டியாக என் சரீரமென்பதுமான அனுபவத்தினுலும் அன்னமயகோசம் ஆத்மாவல்லவாம்.

பிராணமயகோசமாவது. வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு. உபஸ்தம், என்னுமைந்து கருமேந்திரியங்களுடன் பிராணனுஞ்சேர்ந்து பிராணமயகோசமாம். இந்தப்பிராண மயகோசமுமாத்மாவல்லவென்பதற்குச் சுருதியுக்தி அனுப வங்களாவன.

பிறிவு பெருநாளுவாமுயிர் நானல்ல. என்று ரிபுகீதையும்

உன்னியவாயுவைப்போலுள்ளிலும் வெளியிலும்போ
யின்னகின்விகாரமாகி யெங்குமேயிட்டாகிட்டம்
அன்னியந்தனதிதென்னவணுவுமேயறியாதத்தாற்
பின்னரும்பரவசத்தாற்பேணுமீதான்மாவாகா

(என்று விவேகசூடாமணியிலும்)

பிராணனுமல்லதுஞ்சிலறிவின்மையால். என்று சசிவர்ண [போதத்திலும்)

ஊசுமுடலிலுழல்கின்ற காற்றையுணர்வேன்பனோ
வீசும்பிராணனையான்மாவல்லவென்றுவேதஞ்சொல்லும்
பேசுமனிதர்பொருளறியாமற்பிதற்றுவரே, என்று அறி வானந்த சித்தியாரிலும் சொல்லப்படடிருக்கிறதே சுருதிப் பிரமாணமாம்.

வீட்டிற்குள்ளிருக்கும் குழந்தை வெளியே போதலும் உள்ளே திரும்பிவருதலுமான செய்தியை அறிந்துகொண் டிருக்கும் பிதாவானவன் அக்குழந்தைக்கு அன்னியமாக விருப்பதுபோல பிராணனும் இருதயத்திலிருந்து நாசி மார்க்கமாக வெளியே போதலும் வருதலுமாக இருப்பதை யறிந்துகொண்டிராநின்ற ஆத்மாவுக்குப்பிராணன் அன்னிய மென்பது யுக்திப்பிரமாணமாம். என்மைந்தன் என்வீடு என்பதுபோல என்பிராணன் என்வாக்கு என்பது அனு பவப்பிரமாணமாம்.

மனோமயகோசமாவது. சுரோத்திரம். துவக்கு, சக்ஷு, சிங்ஙுவை, ஆக்கிராணம். என்னும் ஞானேந்திரியங்களைந்து டன் சங்கற்ப விகற்ப பேதத்தோடுகூடிய மனதும் சேர்ந்து மனோமய கோசமாம். இந்தமனோமய கோசமுமாத்மா வல்லவென்பதற்கு சுருதியுக்தி அனுபவப்பிரமாணங்களா வன. பிறந்துநசிக்கின்றமனமுதல்நானல்ல— என்றுரிபுகீதை யிலும் பரவியேஒடுங்கலாலும் பரிணமியாதலாலும் விரிதுயர் வடிவதாலும் விடயமாந்தன்மையாலும் உரைமனோ மய கோசந்தானுணர்வுருவான்மாவாகா — என்றுவிவேகசூடா மணியிலும்— காரணமாமனதுபுத்தி கருத்தாவாமவையான் மாவோ— என்று கைவல்யநவநீதத்திலும் இனமுறவேண்ண முற்ற கரணத்திலொன்றி தேனலாலிதென்னதேனலால், மன முற்ற மன்னவென்றவதனுலுமல்ல— என்று சசிவர்ண போதத்திலும் கூறப்பட்டிருப்பதால் மனோமயகோசம் ஆத் மாவல்லவென்பதற்குச் சுருதிப்பிரமாணமாம். தீபத்தைப் பார்க்கின்ற கண்ணுக்குத் தீபமன்னியமாவதுபோல விடயா காரமாக மேலுக்குமேலுமுதியாநின்ற மனதை அறிந்து கொண்டிராநின்ற ஆத்மாவுக்கு மனது அன்னியமென்பது

யுக்திப் பிரமாணமாம் அன்னியமாகிய மனைவிமக்களை என் மனைவி எனமக்கள் என்பதுபோல என்மனம் எனசெவி என்பதனால் மனோமயகோசமும் ஆத்மாவல்லவென்பது அனுபவத்தினாலுஞ்சித்தமாம்.

விஞ்ஞானமயகோசமாவது. நிச்சயரூபமான புத்தியும் ஞானேந்திரியமுங்கூடி விஞ்ஞானமயகோசமாம். இவ்விஞ்ஞான மயகோசமும் ஆத்மாவல்ல வென்பதற்குச் சுருதி யுக்தி அனுபவங்களாவன:—

துன்னுபொறிகளுமல்ல மனமுமல்ல தொடர்புந்தியல்ல வகங்காரமல்ல. (என்று வாசிட்டத்திலும்)

இனமுறவேன்னவுள்ள கரணத்திலோன்றிதேன லாலி தேன்னதேனலால், மனமுனமன்ன வேன்றவதனாலுமல்ல யல்லவந்தவகையே. (என்று சசிவர்ணபோதத்திலும்)

ஓதும்விஞ்ஞானகோசமுண்மையாமான்மாவாகா- என்று விவேக சூடாமணியிலும். விஞ்ஞானமய கோசமாத்மாவல்லவென்பதற்குச் சுருதிப்பிரமாணமாம். சூரியப்பிரதிபிம்பத்தைப்பொருந்தி ஆந்தரக்கிரகத்தைவிளக்குவிக்கின்ற தர்ப்பணத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற பிம்பசூரியனுக்கு அத்தர்ப்பணம் அன்னியமென்பதுபோல ஆத்மபிரதி பிம்பத்தைப் பொருந்திவிஷயங்களை விளக்குவிக்கின்ற விஞ்ஞானமய கோசத்தையறிந்துகொண்டிராநின்ற ஆத்மாவுக்கு விஞ்ஞானம் அன்னியமென்னல் யுக்திப்பிரமாணமாம். அன்னியமாகிய மனைவி. மைந்தராதியர்களை என்மனைவி, என்புத்திராதியரென்பதுபோல என்புத்தி, என்செவி, என்கண், என்பதனால் விஞ்ஞானமயகோசம் ஆத்மாவல்லவென்பதற்கு அனுபவப்பிரமாணமாம்.

ஆனந்தமயகோசமாவது. காரணசரீரமான அவித்தையே ஆனந்தமயகோசம். இந்தஆனந்தமயகோசமும் ஆத்மாவல்லவென்பதற்குச் சுருதியுக்தி அனுபவங்களாவன.

இருள் வடிவாமஞ்ஞானவுருநானல்லவென் றரிபுகீதையுலும்

வரமறு துயிலானந்த மயனேயுநானேனென்றதே *
விரவியதமவஞ்ஞான விருத்தியின்விகாரமாமே *
[என்று கைவல்யநவநீதத்திலும்

காரணசூக்கும தூல மூன்றுங்கண்டறியி லன்னியமாயிருக்கையாலே. (என்றுபரமானந்ததீபத்திலும்)

பரவுசோபாதியாலும் பகுதியின்விகாரத்தாலும் *
கருதியபுண்ணியத்தின் காரியமாதலாலும் *
தரமுறும்விகாரக்கூட்டந் தன்னிலுட்பட்டதாலு *
மருவுமானந்தகோச மாசிலாவான்மாவாகா *

என்றுவிவேகசூடாமணியிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே சுருதிப்பிரமாணமாம். சூரியனை மறைத்திருக்கிற மேகம் அதனை விளக்கிவைத்துக் கொண்டிராநின்ற சூரியனுக்கன்னியமென்பதுபோல ஆத்மாவைமறைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஆனந்தமயகோசம் அதனைச் சாக்ஷிமாத்திரமாயறிந்து கொண்டிராநின்ற ஆத்மாவுக்கு அன்னியமென்பது யுக்தமாம். கூபம், குளம்,வனம்,முதலியவற்றை என் கூபம், என்குளம், என்வனம், என்பதுபோல என் அஞ்ஞானம்,என்ஜீவன், என்பிரியமென்பதனுல்ஆனந்தமயகோசம் ஆத்மாவல்லவென்பதற்கு அனுபவப் பிரமாணமாம். மேற்கூறிய ஐந்துகோசங்களும் சச்சிதானந்த லக்ஷணங்களோடு கூடிய ஆத்மாவல்லவென்று சுருதியுக்தி அனுபவங்களால் நிரூபிக்கப்பட்டது. இவ்விதமான பஞ்சகோசங்களையுந் தன் மனோவிருத்தியினலகற்றி அப்பாலுற்ற சூனியப்பிரதீதியையுந்தள்ளி இவையெல்லாவற்றிற்குஞ் சாக்ஷிசொரூபமாயுள்ள கூடஸ்தனே நானென்று பிரத்தியக்ஷமாயறியும்வரை (தத்துவமசி) மஹாவாக்கியத்தின் துவம்பத லக்ஷியார்த்தபதமாகிய கூடஸ்த தரிசனமாம். இதுவே துவம்பத சோதனையாம். இதற்குள் ஜீவதரிசனமும் அடங்குவதாம்

தத்பத விசாரணையாவது. பஞ்சகோசங்களையுந் தாண்டி அப்பாலுற்ற சூனியத்தையுமகற்றி அப்பாலுள்ள கூடஸ்ததரிசனமும் செய்தபின் கூடஸ்தனுகிய நானே தற்பதலக்ஷியார்த்தமாகிய பிரஹ்மம் பிரஹ்மமே நான் என்னும் மஹாவாக்கியார்த்த நிச்சயத்தைக்கொண்டு ஈஸ்வர தரிசனஞ் செய்து பின் பிரஹ்ம தரிசனஞ் செய்வதாம். அதாவது ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியததை அடைவதாம். இதுவே தத்துவமஸி மஹாவாக்கியத்தின் முடிவாம். இவற்றை பிரஹ்மநிஷ்ட பண்டிதராகிய சற்குரு மூர்த்தியினிடம் கேட்டுச்சிந்தித்துத்தெளிந்து கொள்ளவேண்டுமே தவிரபுத்தகங்களைப் படித்தவுடன் தானே அடைவது முடியாதவிஷயமாம். பின்னே சுருதி, குரு, அனுபவம் இம்மூன்றின் சகாயத்தினுல் அடையவேண்டுவதாம். இதற்குப்பிரமாணம்.

திகழ்மனம்போய்த்தத்பதத்தைதேளியுமட்டுந் தேசிகனுற் சோல்வழியிற்சேல்லுவாயே. என்று வாசிட்டத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மஹாவாக்கிய விசாரணை யொன்றே ஞானத்துக்கு நேரேசாதனமாம். மற்ற அன்னிய சாதனங்களெல்லாம் பரம்பரையான சாதனங்களாம். ஆத்ம விசாரணையன்றிக் கேவலம் யோகம், கருமம், முதலிய உபாயங்களால் ஞானமடைதல் முடியாததாம். இதற்குப்பிரமாணம் வாசிட்டத்தில்,

பேசியதன்விசாரத்தாற் சனகர்பிரான் பேரும்பேறுபேற்றதல் லால், வாசியுளமற்றேன்றல் வந்ததல்ல வாரீசமலர்க்கண் மாலே.

என்றும்

இன்னவாறந்தப் பிரமத்தையரிவிக்கு மிலக்கணத்தால் வேதஞ்* சொன்ஞானமும் விசாரத்நால வருமின்றிச்சுருதிநூல்படித்தாலும்* அன்னதானங்கடவங்கள் மந்திரங்களா சாரங்களியாகங்க* ளென்னசெய்யினுந் தன்னைத்தானறிகின்றநினைவுகளால் வாராதே. என்றுகைவல்ய நவநீதத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பின்னும் திவம்பதசோதனம் ஏன் செய்தல் வேண்டுமெனிலோ ஆத்மாவையரிய வேண்டுமாயின் ஆத்மாவல்லாத அனுத்மாக்களை விசாரித்துத்தள்ளாமல் அறியமுடியாது. ஆதலால் ஆத்மாவாகிய தன்

ணையறியுநிமித்தம் அதாவது தானே அதுவாகுநிமித்தம் துவம்பதவிசாரணை அவசியம் வேண்டுமாம். இம்மஹாவாக்கியத்திற்கு வைஷ்ணவர்களாகிய விசிட்டாத்துவைதிகளும் மத்துவர்களாகிய துவைதிகளும், வேறுவிதமாகத்தாற்பரியஞ் செய்திருக்கிறனர். அதாவது:—

விசிட்டாத்து வைதிகளபிப் பிராயமாவது. விசிட்டம்-விசேஷணங்களோடுகூடியது. அத்வைதம்—இரண்டற்று ஒன்ருயிருப்பது. ஓரேபதார்த்தம் வருணம் முதலாகிய குணங்களில் சேர்ந்துள்ளதாய் வேறுபடாமலிருப்பதுபோல பரமாத்மாவானது சித்து அசித்துக்களாகிய விசேஷணங்கள் சேர்ந்துள்ளதாய்ப் பிரிவுபடாமல் ஒன்ருயிருக்கின்றதென்னுங் கொள்கை. இவ்விசிட்டாத்துவைத நூல்கள் பரமாத்மா, சித்து, அசித்து, என்னும் மூன்று தத்துவங்களில் பரமாத்மா என்பது பிரஹ்மம். அதுவொன்றே சத்தியம். மற்றவைகள் அதை ஆசிரைத்துள்ள சத்தியதத்துவங்கள். இந்தத்தத்துவங்களில் சித்தென்பது ஜீவாத்மா. அசித்தென்பது மூலப்பிரகிருதி. மண்கடத்திற்கு உபாதானகாரணமாயிருப்பதுபோல மூலப்பிரகிருதியே பிரமாண்டசிருஷ்டிக்கு உபாதானகாரணம் சித்தசித்துக்கள் பரமாத்துமாவுக்குச் சரீரங்கள் பரமாத்மா சரீரி எனவும் சொல்லப்படுகிறது. பின்னும் தத்துவத்திரயங்களில் 1. யதார்த்தஞானம். 2. ஆசாரியர் சரீரத்திற்பிரீதி. 3. வேதங்களினிடத்தில் பக்தி. 4. மோக்ஷத்தில் தீவிர இச்சை. 5. விஷயங்களில் வைராக்கியம் அதாவது வெறுப்பு. 6. கருமத்தில்ஆசக்தி. 7. வேதாந்த அப்பியாசம் இந்த எழுவித நியமங்களும் மோக்ஷமடைதற்குரிய அதிகாரிகள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய சாதனங்கள். கருமயோகம், ஞானயோகம், பக்தியோகம், பிரபக்தி, ஆகிய இவைகள் மோக்ஷமடைவதற்கு உபாயங்களெனவும். மோக்ஷமானது கைவல்லிய மோக்ஷம், பிரமானந்தமோக்ஷம் என இருவகையாம். இவ்விரண்டில் ஜீவன் தன்னுடைய வாஸ்தவஸ்திதியிலிருந்துகொண்டு ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பது கைவல்யமோக்ஷமெனவும். இதையடைந்தவன் பிரகிருதி மண்டலத்தில் வெளியில் விரஜாநதிக்கு இக்கரையில் இருப்பதாக

வும் முக்தர்களடையும் வைகுண்டலோகத்தை யடைகிறுன். அடைந்தாலும் பரமாத்மா சமீபத்திற்குப் போகிறதில்லை. வைகுண்டத்தில பரைச்சேரிக்கொப்பான ஓர் மூலையிலிருக்கிறுனென்றும் ஜீவன் வைகுண்டத்தில் பரமாத்மாவுக்குச் சமீபமாகச்சென்று பரமாத்மாவின் தருமமாகிப் பிரமானந்தத்தை அனுபவித்தல் பிரமானந்தமோக்ஷமாம். ஜீவன் பிரஹ்மத்தில் லயமடைகிறதில்லை. சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்யங்களை அடைகிறுனென்றுங்கூறுவர். மேற்கூறிய விசிட்டாத்துவைதிகள் தத்துவமசி வாக்கியத்திற்குக்கூறும் பொருளாவன. தத் என்னும்பதம்—தஸ்யா என்றும் துவம் என்னும்பதம்—பாவர் என்றும் அசி ஆகத்—தத்துவமசி எனவும் இதன் பொருள் தஸ்யா-பிரஹ்மத்தின், பாவா-தருமமாக அஸி—ஆனுய். அதாவது:-பிரஹ்மத்தின் தருமமாக ஆனுய் எனவும் பொருள்கொண்டிருக்கிறுர்கள். விசிட்டாத்துவைதிகள் பொருள் கொள்வதுபோல அத்வைதிகளும் பொருள் கொள்ளில் சுருதிக்கு விரோதமாம். எப்படியெனில் பிரஹ்மத்தைத் தருமமாகிய விஷேசணங்களுடையதென்பதும் ஆத்மாவைத் தருமியேயன்றி ஓர் பொருளாக நிறைபெறுத தர்மமாகக் கொள்ளுதலும் நிர்க்குண நிரம்ச நிர்விசேஷ லக்ஷணமுள்ளது பிரஹ்மமெனவும் அதுவே சத்தாகிய ஆன்மாவெனவும் போதிப்பதாகிய வேதவாக்கியங்களுக்கு விரோதமாம்.

துவைத சித்தாந்தமாவது. திவ்விய கல்யாணகுண சம்பன்னனை விஷ்ணுவே பிரஹ்மம். இவ்விஷ்ணுவே ஜடப்பிரகிருதியிலிருந்தும் உலகத்தை சிருட்டித்தமையால் உலகத்திற்கு விஷ்ணுவே நிமித்தகாரணம். ஜடப்பிரகிருதி உபாதானகாரணம். விஷ்ணு, ஜீவன். பிரகிருதி மூன்றும் நித்தியம். நாசமற்ற இம்மூன்றுந்தனித்தனியே சத்தியமாம். இவை மூன்று தத்துவங்களும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுனவைகளென்னும் கொள்கையாம். இந்தத்துவைதிகள் கூறுவது பிரகிருதியும் ஜீவனும் விஷ்ணுவின் ஆளுகைக்குட்பட்டவர்கள். பிரகிருதியின் சாத்வக இராஜச தாமசமென்னு முக்குணங்களால் ஜீவன் கட்டுப்பட்டு அதனுல் ஜனனமரண

துன்பங்களுக்கு உட்படுகிறுனென்றும் மோக்ஷத்திற்குச் சாதனம் விஷ்ணுவின்பக்தியே எனவும் இவ்விதமான விஷ்ணுவின் பக்தியால விஷ்ணுவின் பிரசாதத்தையடைந்து அதனுல் கருமம் முடியும்போது மேலான விஷ்ணுவைப்போலிருப்பதான மோக்ஷத்தையடைகிறுனென்றுங்கூறுவர். இத்துவைதிகள் தத்துவமசிவாக்கியத்திற்கு எங்ஙனம் பொருள் கொண்டிருக்கிறுர்களெனில், ததிவாதுவம் அசி என்பது தத்துவமசி என்றும் இதற்குப்பொருள் தத் என்பது—பரம் இவாஎன்பது-போல, துவம்என்பது-நீ அசிஎன்பது-ஆனுய் அதாவது பரம்போல நீ ஆனுய் எனவுங் கூறுவர். இத்துவைதவாதிகள் கூறும் பொருள்போல அத்வைதிகளும் பொருள்கொள்ளில் சுருதிக்கு விரோதமாம். ஏனெனில் மேலாகிய பிரஹ்மத்தைப்போல ஜீவனுகிற நீ ஆனுய் எனில் ஜீவர்களனேகர்களானபடியால் அநேகஜீவர்களும் சமசத்தையுடைய பிரஹ்மங்களாகி ஒன்றிருந்தவிடத்து மற்ருென்றிராமல் பரிசின்னவஸ்துக்களேயாகும். அங்ஙனமாயின் பிரஹ்மத்தை அத்வைதம், அகண்டம், அபரிச்சின்னம் என்று கூறும் வேதவாக்கியங்களுக்கு விரோதமாம். ஆதலால் யதார்த்த பிரஹ்மநிஷ்ட பண்டிதராகிய சற்குருவினிடம் மஹாவாக்கியங்களின் தாற்பரியங்களை செவ்வையாய்த் தெளிந்து ஆத்ம அநாத்ம விசாரணை செய்து அநாத்மாக்களையகற்றி ஆத்மாவையடையவேண்டுவது. அதாவது ஆத்மாவான பிரஹ்மமே தானுவது. இவ்விதமாக மஹாவாக்கியத்தின் கிரமபோதனஞ் சொல்லப்பட்டது.

ஓம். தத் ஸத்.

ஓம்.

குருலக்ஷணம்.

வினா:—குருவின் லக்ஷணமென்ன?

விடை:—குகாரம்–அஞ்ஞானம். ருகாரம்–ஞானமாம்.
இவற்றில் குகாரமென்னுமஞ்ஞானத்தை ருகாரமென்னும்
ஞானத்தால் நிவிர்த்தி செய்விப்பவரெவரோ அவரே குரு
வெனப்படுவர். அல்லது பிரஹ்மத்தைத் தவிர அன்னிய
மல்லாத அஞ்ஞானத்தைப்போக்குவித்து ஆத்மஞானத்தை
யடைவிக்குஞ்சக்தி யாரிடத்துண்டோ அத்தகையரே குரு
வெனப்படுவார். பின்னும் அஞ்ஞான தசையில் சத்தியமா
கத்தோற்றப்பெற்ற இந்த உலகம் நித்தியமல்ல உலகத்தின்
அதிஷ்டான சைதன்யமான பிரஹ்மத்தைத் திரிசியமற்ற
திருக்கு சொரூபமாக வேதாந்த மகாவாக்கியங்களினால் ஜீவப்
பிரஹ்ம ஐக்கியத்தை அடைவிக்கும் சக்தி யாருக்குண்டோ
அத்தகையரும் தன்னால் பார்க்கப்பட்ட சர்வதிரிசியங்களும்
பிரஹ்மமாய்த் தோற்றும்படி அபரோக்ஷமாக அறிவிக்கும்
ஆற்றலுடையவரும், மழையானது பிரதியுபகாரத்தை யிச்சி
யாமல் வருஷிப்பதுபோல பிரதி உபகாரங்களை இச்சியாமல்
ஜீவகாருண்ய நிமித்தமாக உபதேசம் முதலான காரியங்
களைச் செய்யப்பட்டவரும் கன்மகாண்டிகள் உபாசனாகாண்டி
கள் வரின் அவரவர் அந்தக்கரணபாவத்துக்குத் தகுந்தவாறு
போதிக்குந் தன்மை வாய்ந்தவரும் காரியப்பிரஹ்மத்தின்
தன்மையை விலக்கிக் காரணப்பிரஹ்மத்தின் அடைவை
அடைவிப்பவரும் சாதனசதுட்டய சன்மார்க்கர்களாயும் மல
விக்ஷேப தோஷரகிதமான அந்தக்கரண சுத்தியுடையவர்
களுக்குப் பிரமஞானத்தைப் போதிப்பவரும் இத்தகைய
அதிக அபாரமான சத்திவாய்ந்தவரெவரோ அவரே குரு
வெனப்படுவர். பின்னும் அதிதீவிரதரமான சிஷ்யர்களுக்
குக் காலநியமமின்றிப் போதிப்பவரும் நித்திரை, சோம்பல்
சந்தேகம்முதலிய பிரதிபந்தங்களின்றி புத்தி தெளிவாயிருக்

குங்காலங்களில் சிஷ்யர்களுக்கு வேதாந்தங்களை உள்ள மைத்துக்கொண்டுவிரைதலும் வெகுளலுமின்றிமுகமலர்ச்சி யுடையவராய்ச் சந்தேகவிபரீதங்களின்றித் தெளிவுபொருந் திய சுருதி யுக்தி பூர்வமாகப் போதிப்பவரும் வேதாந்த சாஸ் திரங்களின் அந்தரங்க அபிப்பிராயங்களை நன்குயரிந்தவரும் பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்தவருமான இவ்விதலக்ஷ ணங்களோடு கூடியரெவரோ அவரே குருவெனப்படுவார்.

வினு:—மேற்கூறிய லக்ஷணங்களோடு கூடிய சற்குரு மார்கள் சன்னியாசிகளா அல்லது கிரகஸ்தர்களா?

விடை:—சந்நியாசிகளும் கிரகஸ்தர்களுமாகலாம். ஜன கன்யாக்ஞவல்லியர், உத்தாலகர், வசிஷ்டர் முதலிய முக்தர் கள் கிரகஸ்தர்களாகவே இருந்திருப்பதால குருமார்கள் கிரகஸ்தர்களாகவுமிருக்கலாம். குருவின் தரிசனத்தால் திருஷ்டபலம் அதிருஷ்டபலம் என்னுமிரண்டுவகைப் பலன் களுஞ் சித்திக்கின்றன. அதாவது நிஷ்காமகருமோபாசனை களாற் சித்திக்கக்கூடிய சித்த சுத்தி அதிருஷ்ட பலமாம். நேரே ஞானோபதேசம் திருஷ்டபலமாம். குருவின் தரிசனத் தால் அதிருஷ்ட பலமுஞ் சித்திக்கின்றன. ஈஸ்வர தரிசனத் தால் அதிருஷ்ட பலமான சித்தசுத்தி மாத்திரஞ் சித்திக் கின்றன. (சித்தித்தாலும் ஜனகாதியாகளுக்கும் மாணிக்க வாசகருக்கும் ஈஸ்வரரே ஞானோபதேசஞ்செய்ததாகச்சொல் லியிருக்கினறதேயெனில் அவ்வீஸ்வரனும் கல்லாலடியிலும் குருந்தமரத்தடியிலுமாக இருந்து உபதேசித்ததாகவும் புரா ணங்கள் கூறுகின்றபடியால் குரு உபதேசித்ததேயாம் ஆக லால் ஈஸ்வர தரிசனத்தால் அதிருஷ்டபலமும்) குருதரிசனத் தால் அதிருஷ்டபலமும் திருஷ்டபலமும் ஆக இரண்டு பல மும் சித்திக்கின்றனவாதலால் மோக்ஷமடைய இச்சை கொள்ளும்முமுக்ஷுக்கள் யாவரும் குருவையடையவேண்டு மென்னும் பக்தி சிரத்தையுடன் தரிசித்து அனுஷ்டானஞ் செய்து பரமானந்தசொரூபமான மோக்ஷத்தை அடையக் கடவர்கள். இவ்விதமாகக் குருவின் லக்ஷணஞ்சொல்லப் பட்டது.

ஓம். தத் ஸத்.

ஓம்.

குருலக்ஷணம்.

வினு:—குருவின் லக்ஷணமென்ன?

விடை:—குகாரம்—அஞ்ஞானம். ருகாரம்—ஞானமாம். இவற்றில் குகாரமென்னுமஞ்ஞானத்தை ருகாரமென்னும் ஞானத்தால் நிவிர்த்தி செய்விப்பவரெவரோ அவரே குரு வெனப்படுவர். அல்லது பிரஹ்மத்தைத் தவிர அன்னிய மல்லாத அஞ்ஞானத்தைப்போக்குவித்து ஆத்மஞானத்தை யடைவிக்குஞ்சக்தி யாரிடத்துண்டோ அத்தகையரே குரு வெனப்படுவார். பின்னும் அஞ்ஞானதசையில் சத்தியமாகத்தோற்றப்பெற்ற இந்த உலகம் நித்தியமல்ல உலகத்தின் அதிஷ்டான சைதன்யமான பிரஹ்மத்தைத் திரிசியமற்ற திருக்கு சொரூபமாக வேதாந்த மகாவாக்கியங்களினுல் ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியத்தை அடைவிக்கும் சக்தி யாருக்குண்டோ அத்தகையரும் தன்னுல் பார்க்கப்பட்ட சர்வதிரிசியங்களும் பிரஹ்மமாய்த் தோற்றும்படி அபரோக்ஷமாக அறிவிக்கும் ஆற்றலுடையவரும், மழையானது பிரதியுபகாரத்தை யிச்சியாமல் வருஷிப்பதுபோல பிரதி உபகாரங்களை இச்சியாமல் ஜீவகாருண்ய நிமித்தமாக உபதேசம் முதலான காரியங்களைச் செய்யப்பட்டவரும் கன்மகாண்டிகள் உபாசனுகாண்டிகள் வரின் அவரவர் அந்தக்கரணபாவத்துக்குத் தகுந்தவாறு போதிக்குந் தன்மை வாய்ந்தவரும் காரியப்பிரஹ்மத்தின் தன்மையை விலக்கிக் காரணப்பிரஹ்மத்தின் அடைவை அடைவிப்பவரும் சாதனசதுட்டய சன்மார்க்கர்களாயும் மலவிக்ஷேப தோஷரஹிதமான அந்தக்கரண சுத்தியுடையவர்களுக்குப் பிரமஞானத்தைப் போதிப்பவரும் இத்தகைய அதிக அபாரமான சத்திவாய்ந்தவரெவரோ அவரே குரு வெனப்படுவர். பின்னும் அதிதீவிரதரமான சிஷ்யர்களுக்குக் காலநியமமின்றிப் போதிப்பவரும் நித்திரை, சோம்பல் சந்தேகம்முதலிய பிரதிபந்தங்களின்றி புத்தி தெளிவாயிருக்

குங்காலங்களில் சிஷ்யர்களுக்கு வேதாந்தங்களை உள்ளமைத்துக்கொண்டுவிரைதலும் வெகுளலுமின்றிமுகமலர்ச்சியுடையவராய்ச் சந்தேகவிபரீதங்களின்றித தெளிவுபொருந்திய சுருதி யுக்தி பூர்வமாகப் போதிப்பவரும் வேதாந்த சாஸ்திரங்களின் அந்தரங்க அபிப்பிராயங்களை நன்குணர்ந்தவரும் பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்தவருமான இவ்விதலக்ஷணங்களோடு கூடியரெவரோ அவரே குருவெனப்படுவார்.

வினா :—மேற்கூறிய லக்ஷணங்களோடு கூடிய சற்குருமார்கள் சன்னியாசிகளா அல்லது கிரகஸ்தர்களா ?

விடை :—சந்நியாசிகளும் கிரகஸ்தர்களுமாகலாம். ஜனகன் யாக்ஞவல்கியர், உத்தாலகர், வசிஷ்டர் முதலிய முக்தர்கள் கிரகஸ்தர்களாகவே இருந்திருப்பதால குருமார்கள் கிரகஸ்தர்களாகவுமிருக்கலாம். குருவின் தரிசனத்தால் திருஷ்டபலம் அதிருஷ்டபலம் என்னுமிரண்டுவகைப் பலன்களுஞ் சித்திக்கின்றன. அதாவது நிஷ்காமகருமோபாசனைகளாற் சித்திக்கக்கூடிய சித்த சுத்தி அதிருஷ்ட பலமாம். நேரே ஞானோபதேசம் திருஷ்டபலமாம். குருவின் தரிசனத்தால் அதிருஷ்ட பலமுஞ் சித்திக்கின்றன. ஈஸ்வர தரிசனத்தால் அதிருஷ்ட பலமான சித்தசுத்தி மாத்திரஞ் சித்திக்கின்றன. (சித்தித்தாலும் ஜனகாதியாகளுக்கும் மாணிக்கவாசகருக்கும் ஈஸ்வரரே ஞானோபதேசஞ்செய்ததாகச்சொல்லியிருக்கினறதேயெனில் அவ்வீஸ்வரனும் கல்லாலடியிலும் குருந்தமரத்தடியிலுமாக இருந்து உபதேசித்ததாகவும் புராணங்கள் கூருகின்றபடியால் குரு உபதேசித்ததேயாம் ஆதலால் ஈஸ்வர தரிசனத்தால் அதிருஷ்டபலமும்) குருதரிசனத்தால் அதிருஷ்டபலமும் திருஷ்டபலமும் ஆக இரண்டு பலமும் சித்திக்கின்றனவாதலால் மோக்ஷமடைய இச்சைகொள்ளும்முமுக்ஷுக்கள் யாவரும் குருவையடையவேண்டுமென்னும் பக்தி சிரத்தையுடன் தரிசித்து அனுஷ்டானஞ்செய்து பரமானந்தசொரூபமான மோக்ஷத்தை அடையக்கடவர்கள். இவ்விதமாகக் குருவின் லக்ஷணஞ்சொல்லப்பட்டது.

ஓம். தத் ஸத்.

ஓம்.

சிஷ்ய லக்ஷணம்.

வி௵:—சிஷ்யலக்ஷணமாவது யாது?

விடை:—நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகம் இகமுத்திரார்த்தபரபோகவிராகம் சமாதிசட்சகம்பத்தி முமுக்ஷுத்துவம் என்னும் நான்கு சாதனங்களையும் ஏதுசொரூபம் காரியம் அவதி இவற்றிலேதேனுமோர் பரியந்தமடைந்தவனும் மலவிக்ஷேப தோஷங்கள் நீங்கி ஆவரணதோஷமாத்திரம் மிஞ்சியிருக்கின்றன அந்தக்கரணத்தோடு கூடியனெவனோ அவனே சிஷ்யனும்.

வி௵:—இத்தகையசிஷ்யன் செய்யத்தக்கது யாது?

விடை:—ஆவரணதோஷம் நீங்கும்பொருட்டு ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியத்தைப் போதிக்கும் பிரம்ஹநிஷ்டராகிய சற்குருவையடைய வேண்டியதேயாம்.

குருவையடையுங் கிரமமாவது.

வேடன் வலையிலகப்பட்டு அவ்வலையைக் கிழித்துக்கொண்டு ஓடாநின்ற மானைனது பின்னும் வேடர்கள் வசிக்குங் கிராமங்களையும் புலிமுதலான மிருகங்கள் வசிக்கும் மலைக்குகை பெருங்காடு முதலியவைகளையுமிச்சியாமல் பயமற்றதாயுள்ள காடுகளை நாடிச்செல்வதுபோல ஜனனமரண துக்கங்களுக்குப் பயந்து ஸ்திரீ, புத்திரன் தனம் முதலியவைகளிலிச்சையற்று வெளிப்பட்ட முமுக்ஷுவானவன் (இதற்குப் பிரமாணம்.)

கைவல்ய நவநீதத்தில்

ஆனபின் மனைவிமக்களர்த்தவேடனைக்கண்மூன்றிற்—கான
வர்வலைபிற்பட்டுக்கைதப்பியோடுமான்போற்—போனவன்

என்றியம்பப்பட்டிருக்கிறது.

பந்தத்திற்கேதுவான ஸ்திரீகளையும் புத்திரன் தனம் முதலான அனித்தியவஸ்துக்களையும் உலோகாயதர் முதலான பேதவாதிகள் கூட்டங்களையும் ஜன்ம ஏதுவான சரியை கிரியைகளையே போதிப்பவரும் பூச்சியத்தன்மை செல்வம் புகழ் இவைகளின் நிமித்தமாக வேதாந்தசாஸ்திரங்களைப் போதிப்பவராகிய ஆசாரியர்களல்லாத அனுசாரியர்களை நாடாமல் பிரதிப்பிரயோஜனங்களை விரும்பாமல் கிருபா நிமித்தம் ஞானசாஸ்திர அந்தரங்க அபிப்பிராயங்களையும் பிரஹ்ம நிஷ்டா சாதனமார்க்கங்களையும் அனுக்கிரகஞ்செய்பவரும் கல்வி, அறிவு, அடக்கம், வைராக்கியம், ஜீவகாருண்யம் இவைகள் உள்ளவராயும் பிரஹ்மஞானியாயும் உள்ள ஸ்ரீ பரமாசாரியரைத் தரிசித்து மனதில் அளவற்ற ஆத்திரமும் ஆனந்தமும் வாக்கினால் மிகுதியானதோத்திரமும் கரத்தில் ஆராதனைக்குரிய பத்திர புஷ்ப பலாதிகளோடு அதிவிரைவாக அருகிற்சென்று அவருடைய திருவடியைத்தரிசித்து இரண்டு பாதங்களிலும் புஷ்பங்களினாலருச்சித்து இரு கரங்களையுஞ் சிரசின்மீது குவித்துப் பலதரம் வலம்வந்து சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து வாக்கினாற்றுதித்து மனதினாற்றியானித்து ஆனந்தபரவசமாயிருப்பது குருவையடையுங் கிரமமாம். குருவையடைந்தபின் செய்யவேண்டியதென்னவெனில், பெரியநோயினால் துன்பப்படுபவன் அந்த நோயை தீர்க்கவல்ல வைத்தியர்பாற்சென்று தன்னோயை நிவிர்த்தி செய்விக்கவேண்டுமென்று மதுரமான வசனங்களாற்கூறிப் பொருள்களைக்கொடுத்து அவருக்கு உபகாரஞ்செய்து கொண்டிருப்பதுபோலச் சம்சாரபந்தமென்னும் வியாதியை நிவிர்த்திப்பிக்க வல்லமைவாய்ந்த சற்குருவின் சந்நிதானத்தில் தண்டாகாரமாக நமஸ்கரித்தெழுந்து இருகை குவித்து நின்று கருணாநிதியாகிய எனது சற்குருவே! ஓ ஸ்வாமி! ஓ பகவானே! நான்யார்? இந்த உலகம்யாது? இதுயாரையுடையது? எனக்கு ஜனனமரண சம்சாரபந்தம் வந்தவாறேது? இது எதனால் நீங்கும்? என்பதை அடியேனுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று சமயம் நேர்ந்தபோது அடிக்கடி விண்ணப்பித்துத் தன்னுடைய திரவியம், சரீரம், மனது, வாக்கு இவைகளைப் பாததக்ஷிணையாக அர்ப்

பணஞ்செய்து குருபரிவாதநிந்தையின்றியவனும் அவைகளைக்கேட்கச் சகியாதவனும் ஒன்பதுவித பக்தியையுடையவனும் குருநாதனுக்குத்தன்பாற் கிருபையுண்டாகும்படி ஆத்தம், அங்கம், தானம், சற்பாவம் என்னும் நான்கு பணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டு உடலின் நிழலைப்போலும், ஊசியின் நூலைப்போலும் சற்குருவைவிட்டு நீங்காமலிருப்பதெனவறியவும். திரவிய அர்ப்பணக்கிரமமாவது மனைவி, புத்திரன், பூமி, பசு, தாசி, தாசன், திரவியம், தானியம் இவைகளுக்குத் திரவியமெனப் பெயராம். குருவானவர் எல்லாவற்றையும் விட்டொழித்த சன்னியாசியாயின் அவர் இவைகளொன்றையும் விரும்பாதவராதலால் இவைகளனைத்தையும் அந்த குருமூர்த்தியின் கருத்துக்கிணங்க விட்டுவிடுதலாம் அல்லது குரு கிரகத்தாச்சிரமியாயின் இவைகளனைத்தினையும் அவருக்கே உபயோகமாகும்படி தத்தம் செய்தலாம்.

சரீர அர்ப்பணமாவது. சரீரத்தைச் சதா குருபணிவிடையிலும் அவர் கட்டளைக்குக் கொஞ்சமேனு மாறுதிருக்குதலுமாம்.

மனதின் அர்ப்பணமாவது. சச்சிதானந்த அகண்ட வியாபகசைதன்யமே நம்மை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு கிருபையினால் குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி வந்திருக்கின்றதென்னும் சந்தேக விபரீதமற்ற திடநம்பிக்கையால் ஆசாரியர் தன்பால் கிருபையோடிருக்கும்போது இரக்ஷகர்த்தாவாகிய மஹாவிஷ்ணுவின் சொரூபமாகவும் கோபமாயிருக்கும்போது சம்ஹார கர்த்தாவாகிய உருத்திரன் சொரூபமாகவும் இராஜச உலக விவகாரங்களிலிருக்கும் போது சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரமாவின் சொரூபமாகவும் சாந்தமாயிருக்கும்போது சீதளமாகிய கங்காதேவியாகவும் உபதேச வசனங்களாகிய கிரஹணங்களாய் சந்தேகவிபரீதங்களுக்குக்காரணமாகிய அஞ்ஞானந்தகாரத்தை நிவர்த்திக்கும்போது சூரிய சொரூபமாகவும் கருதி அற்பமேனுஞ் சந்தேகிக்காமல் ஈஸ்வரபாவனை மாறுதிருக்கும்படி செய்தலாம்.

வாக்கின் அர்ப்ணமாவது. குருவாக்கியமே சகல தாபங்களேயுஞ் சாந்தஞ்செய்தலான குளிர்ச்சி பொருந்திய தேவாமிர்தமென்னும் திடநிச்சயத்தால் அற்பமேனுந் தோட திருஷ்டியுண்டாகாமல் கருமேந்திரிய மைந்திலொன்ருகிய வாக்கிந்திரியத்தைக் குருவின் நாமத்தையே பஜனம் செய்ய நியமித்தலாம்.

குருபரிவாத நிந்தையாவது. குருவின்பாலுள்ள கெட்ட குணங்களே எடுத்துரைப்பது பரிவாதமாம். இல்லாததுற் குணங்களே ஆரோபித்துக்கூறுதல் நிந்தையாம். எவ்விடத்தி லிவைகளிருக்கின்றனவோ அவ்விடத்திலிராமல் தன்னிரு காதுகளேயும் மூடிக்கொண்டு வேறிடத்திற்குச் சென்றுவிட வேண்டும். பரிவாதம்செய்தவனுக்குக் கழுதைச்சென்மமும் நிந்தை செய்தவனுக்கு நாய்ச்சென்மமும பிரயோசன மென்று வியாசர் சொல்லியிருக்கிருர்.

ஒன்பதுவித பக்தியாவது.

1. சிரவணம். குருவின் நாமத்தை உச்சரிப்பது. 2. கீர்த்தனம். அவர் நாமத்தை அடிக்கடி தோத்திரம் பண்ணுதல். 3. ஸ்மரணம். அன்னவரின் சொரூபத்தை மனத்திலுற்றியானித்தல். 4. பாதசேவனம். அவர் பாதாரவிந்தங்களில் அடிக்கடி நமஸ்காரஞ்செய்தல். 5. அர்ச்சனம். அத்தகையரின் பாதங்களில் பத்திரபுஷ்பங்களேக்கொண்டு அருச்சித்தல். 6. வந்தனம். அவருடைய சன்னிதானத்தில் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்தல். 7. தாசபாவம். அன்னவரின் சொரூபத்தை நாமடையவேண்டுமென்னுமிச்சையால் அவரைத்தாழ்ந்து தாசனுயிருத்தல். 8. தோழமை. அவருடைய அதிஷ்டானமும் நம்முடைய அதிஷ்டானமும் ஒன்றேயென நிச்சயித்து ஐக்கியபாவத்தோடிருத்தல். 9. ஆத்மநிவேதனம். தன்னுடைய சொரூபமான கூடஸ்தனை பிரஹ்மத்திலர்ப்பித்தல். அல்லது நிவேதனஞ்செய்தல். அல்லது தேகாதிகளெல்லாவற்றையுஞ்சமர்ப்பித்தலாம்.

நான்குவித பணிவிடைகளில்.

1. ஆத்தப்பணிவிடையாவது. ஆசாரியர் மனோநோக்கப்பிரகாரம சிஷ்யன் அறிந்து நிற்பதான அனுகூல விருத்தியாம்.

2. அங்கப்பணிவிடையாவது. தன்னைப்பாதுகாக்கும் நிலைமைபோல் ஆசாரியர் அங்கத்தைப் பாதுகாத்தலும் அவர் சரீரத்துக்குத்தக்க குற்றேவல் புரிதலுமாம்.

3. தானப்பணிவிடையாவது. பிதா தன்னுடைய பொருளை தன்னைப்பாதுகாக்கத்தகுந்த மகனுக்குக்கொடுக்கிறதுபோலச் சீடன் தன்னைப் பந்தத்தினின்றும் வெளிப்படுத்தி முக்தியிற்சேர்க்கத்தக்க ஆசாரியருக்குத் தன் உடல் பொருள், ஆவி மூன்றையுந்தத்தஞ்செய்து அவருக்குந் தானமாகிய மனை, நிலம் முதலியவற்றை முதலில் தன்னுடைய மனை, நிலங்களைப் பாதுகாத்து வந்ததிலும் பதின் மடங்கதிகமாகப் பாதுகாத்து வருதலாம்.

4. சற்பாவப்பணிவிடையாவது. ஆசாரியரைச்சச்சிதானந்த பிரஹ்ம சொரூபமாகச் சந்தேக விபரீதங்களின்றி மனதிற்பாவித்தலாம். (இதற்குப்பிரமாணம்.)

வேதாந்தசூடாமணி.

ஆத்தமுடனங்கமேதானஞ்சற்பாவமாமவற்றுட்குருபரனுக்கனுகூலவிருத்தி — யாத்தமுயர்குருபரன்குற்றேவலே யங்கமருட்குரவர்க்குரியமனைநிலமுதலாமவற்றைக்—காத்தலதுதானமாஞ்சற்குருவேமெய்யாக்கண்டசிவமெனநம்புவதுவேசற்பாவம்.

மாணாக்கர்கள் ஆசாரியரிடம் தெரியவேண்டியதைத் தெரிந்துகொண்ட பின்னும், குருவைவிட்டு நீங்காதிருந்து பணிவிடைகள் செய்து வரவேண்டியது. ஏனெனில் தெரிந்து

கொண்ட பின்னர் குருபணிவிடைகளைச் செய்யாமல் கைவிடுவார்களாயின் செபத நன்றி கொன்ற தோஷமுள தாய்ச் சிஷ்யர்களடையத்தக்க ஞானத்தைத் தடைசெய்யும் ஆதலால் சரீர முள்ள பரியந்தம் பணிவிடை செய்து வரவேண்டும். பின்னும் சிஷ்யர்கள் குருசன்னிதானத்துக்குப்போகும்போது வாகனத்தின்மீதும் பாதரக்ஷை தரித்துக்கொண்டும், தடிபிடித்துக்கொண்டும், ஆடையாபரணங்களைத் தரித்துக்கொண்டும், வாசனைமிகுந்த தைலங்களை அணிந்துகொண்டும் புஷ்பம், வெற்றிலை, சந்தனம் முதலிய வஸ்துக்களை உபயோகித்துக்கொண்டும் போகலாகாது. குருசந்நிதானத்தில் ஆசனம் போட்டுட்காருதலும், காலைநீட்டிச் சாய்ந்துகொள்ளுதலும் கூடாது. ஆசாரியரின்மனக்கருத்து சிஷ்யனுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு வேறுபட்டிருந்தாலும் அதுவும் சாஸ்திர முறையென்றே அவர் அபிப்பிராயம் போல் செய்வது உத்தமமாம். இவ்வாறு சிஷ்ய லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டது.

ஓம். தத் ஸத்.

ஓம்.

ஹடயோகம்.

வினு:—ஹடயோகமென்பதென்ன?

விடை:-ஹ-சூரியன். ட-சந்திரன். யோகம்—சேர்க்கை அதாவது சந்திரசூரியர்களின் சேர்க்கை இந்த ஹடயோகமானது எட்டு அங்கங்களோடு கூடியது. அதாவது 1. இயமம். 2. நியமம். 3. ஆசனம். 4. பிராணுயாமம். 5. பிரத்தியாகாரம். 6. தாரணை. 7. தியானம். 8. சமாதி என்பனவாம். இவற்றில்

1. இயமமாவது. அஹிம்சை அதாவது. (கொல்லாமை) சத்தியம். அஸ்தேயம். (திருடாமை) பிரமசரியம்,

க்ஷமை (பொருமை) திருதி (தைரியம்) தயை. ஆர்ச்சவம் (நேர்மை) மிதாகாரம், சௌசம் ஆகப்பததாம. இவற்றுள்.

1. அஹிம்சையாவது. வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட வியாதிகளுக்கு சொல்லியபிரகாரமல்லாமல் மற்றெந்தவிதத்திலும் உயிர்களை ஹிம்சியாதிருத்தலாம். நானே, தேகம், மனம், இந்திரியங்கள். ஆத்மாவே இல்லையென்னும் ஆத்மஹத்தியை மனதில் நினையாதிருப்பதையும் ஆத்மா நித்தியம், நிராகாரம், நிர்க்குணம் என்னும் புத்தியை விடாதிருத்தலையும் மஹான்கள் கொல்லாமையெனபர்.

2. சத்தியமாவது. கண்முதலிய இந்திரியங்களால் கண்டவை கேட்டவை செய்தவை அனுபவித்தவைகளை உள்ளபடி சொல்லிவிடுதலாம். பிரஹ்மம், சத்தியம் மற்றவைகளெல்லாம் அசத்தியம். என்னும நிச்சயபுத்தியையும சத்தியமென்பர்.

3. அஸ்தேயமாவது. அந்நியர்களின் இரத்தினம், சுவர்னம், ஸ்திரீ முதலிய எந்தவஸ்துக்களையும் அபகரிக்க எண்ணுதிருத்தலாம். அல்லது ஆத்மாவினிடத்தில் அநாத்மத்தன்மையை விவகரியாதிருத்தலையும் அஸ்தேயமென்பர்.

4. பிரமசரியமாவது. ஸ்திரீகளுடைய இச்சையைச் சொர்ப்பனத்திற்கூட நினையாதிருத்தலாம். அல்லது கிரஹஸ்தர்கள் சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ள ஏகாதசி, அமாவாசை, திரயோதசி, பௌர்ணமி, அஷ்டமி ஜன்ம நக்ஷத்திரநாள், எண்ணெயிட்டுக்கொள்ளுநாள், க்ஷவரஞ் செய்துகொள்ளுநாள் முதலிய தினங்களைநீக்கி மற்றைய நாட்களில் தன் மனைவியைப்புணர்தலும் அன்னியமாதர்களை மனம், வாக்கு, சரீரம் மூன்று கரணங்களினுலும் விலக்கியிருத்தலாம் ஸ்திரீகள் மாதவிடாயானநாள் முதல் நான்கு நாள் விலக்கி ஒற்றைப்பட்டநாள்களில் புணர்ந்தால் பெண்ணும் இரட்டித்த நாள்களில் புணர்ந்தால் ஆணும் ஜனிக்கும் என்பர். பிரஹ்ம பாவனையால் மனம் சஞ்சரித்தலையும் பிரமசரியமென்பர்.

5. க்ஷமையாவது. விரோதிகளால் தனக்கு எவ்வித துன்பம் வந்தாலும் மனங்கலங்கா திருத்தலும், சரீரமுடியுங் காலஞ் சமீபித்தாலும் மனங்கலங்கா திருத்தலையும் க்ஷமை யென்பர்.

6. திருதியாவது. வேதாந்தவாக்கிய விசாரமே சம்சார நிவிர்த்திக்கு ஏதுவெனனுந்திடமாம். நான ஆத்மா, அன்னியனல்லன் என்னும் திடநிச்சயத்தையும் திருதி யென்பர்.

7. தயையாவது. சகல உயிர்களையும் தன்னுயிர் போலக்காணுதலாம்.

8. ஆர்ச்சவமாவது. புத்திரன், மித்திரன், களத்திரம் முதலியவர்களிடத்தும், விரோதிகளிடத்தும், தன்னிடத்தும் சதாகாலமும் சமத்துவ பார்வையுடனிருத்தலாம்.

9. மிதாகாரமாவது. உலகத்தில் அனுகூலமான ஆகாரம் தேவாமிர்தமாக இருந்தாலும் பிராணவாயு சஞ்சரிக்கிறதற்குக் கால்வயிறு காலியாயிருக்கும்படி அரைவயிறு ஆகாரமும் கால்வயிறு ஜலமும் உட்கொள்ளுதலாம். அல்லது பஞ்சேந்திரிய விடயசுகங்களை அற்பமாக உபயோகித்தலாம்.

10. சௌசமாவது. பாகியம், ஆந்தரம், என்று சௌசம் இருவகையாம். அவற்றுள் தன்னுடம்பில் மண் முதலியவைகளைக்கொண்டு நீரினால் கழுவுதல் பாகியசௌசம். நான் சுத்தன் நான் அமலன் என்னும் ஞானம் ஆந்தரசௌசம். இந்த இரண்டுவகை சௌசமுடையோன் பரிசுத்தனும். ஆந்தர சௌசமில்லாமல் பாகிய சௌசமாத்திரமுடையவனை அஞ்ஞானம்விட்டு நீங்காது. பாகிய சௌசமில்லாமல் ஆந்தர சௌசமுடையவனை அஞ்ஞானமே விட்டு விலகும்.

நியமமாவது. 1. தவம். 2. சந்தோஷம். 3. ஆஸ்திக்கியம். 4. தானம். 5. ஈஸ்வரபூஜை. 6. சித்தாந்த

ஸ்மரணம். 7. லஜ்ஜை. 8. மதி. 9. ஜபம். 10. விரதம். எனப்பத்தாம்.

இவற்றுள்.

1. தவமாவது. வேதத்தின்கருமகாண்டத்திற் கூறிய விதிப்படி கிரிச்சிரசாந்தராயண முதலியவற்ருல் சரீரத்தை உலர்த்துவதாம். அல்லது பந்தம் என்பதுயாது? முக்தியென்பது யாது? பந்தமெப்படி வந்தது? அது எச்சாதனத்தால் நிவிர்த்தியாம்? ஜன்மநாசமாகும்படியான ஜீவன் முக்தனுவது எப்போது? என்றிவ்வாறு சுத்தமான அந்தக்கரணத்தோடுகூடி விசாரிப்பதைத்தவமென்பர்.

2. சந்தோஷமாவது. கிடைத்ததைக்கொண்டு திருப்தியடைதலாம். அல்லது பிரமலோகபரியந்தம் உண்டாகின்ற ஆசைகளை ஒழித்து ஆத்மஞான ஆசையோடிருத்தலாம்.

3. ஆஸ்திக்கியமாவது. சுருதி ஸ்மிருதி புராணம் இதிகாசம் முதலிய சாஸ்திரங்களில் சொல்லிய விஷயங்களில் விசுவாசம் வைத்தலாம். அல்லது சற்குருவினுல் உபதேசிக்கப்படும் மஹாவாக்கியத்தில் விஸ்வாசம் வைத்தலும் ஆஸ்திக்கியமென்பர்.

4. தானமாவது. நியாயமாகத் தான்சம்பாதித்த பொருளைச் சாதுகளுக்கு அன்போடளித்தலாம். அல்லது உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் சற்குருவுக்குத் தத்தஞ்செய்தலையும் தானமென்பர்.

5. ஈஸ்வர பூஜையாவது. பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திர, மஹேஸ்வர, சதாசிவ முதலிய ஈஸ்வராதிகளைத் தன் சக்தியனுசாரமாகப் பூசித்தலாம். அல்லது இராகத்துவேஷாதி குணங்களொழிந்து உண்மையான வசனம், நல்லொழுக்கம் அஹிம்சை, புலர்ன்மறுத்தல் இவைகளோடு புண்ணிய கருமங்களைச் செய்தலும் ஈஸ்வர பூஜையெனப்படும்.

6. சித்தாந்தஸ்மரணமாவது. பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரர்களாலறிதற்கரியவன். சச்சிதானந்தசொரூபன். நித்தியன். முக்தன். ஒப்பில்லாதவன். வியாபகன. சின்மாத்திரன். அவ்விபாகிருதன். அனுதிமுக்தன். நிர்க்குணன். நிருவிகற்பன். அகர்த்தன். அபோக்தன். ஆனந்தன். சத்தியன். ஞானசொரூபன். சொப்பிரகாசன். சுயம்பிரகாசன். அசங்கன். அப்பிரமேயன். பிரத்தியக்ஷன். புத்தன். பரமானந்தன். அசலன். பிரத்தியகான்மன். அந்தராத்மன். சம்பு அமிர்தன். நிராகாரன். அச்சுதன். மனோவாசாமகோசரன். அபரோக்ஷிதன், அரூபன். சிவம். சாந்தன். அபயன். நித்தியானந்தன், சூனியன். புராதனன். புராணன். மஹாசூனியன். நிவிர்த்தன். உன்னதன்விபு அகாரணன். பரிபூரணன். அனந்தன். அகண்டன். சர்வகாரணன். சர்வாத்மன். அநேகரூபன். ஏகரூபன். பரமார்த்தன். நானுரூபன். நிஷ்ப்ரபஞ்சன். அபேதன். நிர்விசேஷன். அத்வைதன். சர்வாபாவன். சர்வதோமுகன். அபரிச்சின்னன். அநாவிருதன். பாப்பிரமன். பிரஹ்மம். என்றுணர்த்தும் வேதாந்த சித்தாந்தத்தை அறிவதாம்.

7. லஜ்ஜையாவது. வைதீக லௌகீக கருமங்களுக்கு விரோதமாகிய கருமங்களிற் பிரவிர்த்தித்தற்கு நாணுவதாம் அல்லது மனம் பிரஹ்மாகாரமாகச் செல்லுதலை விட்டு விடயாகாரமாகச் செல்ல நாணுவதாம்.

8. மதியாவது. வைதீக கருமங்களெல்லாவற்றிலுமுண்டாகின்ற சிரத்தையாம் அல்லது சமாதிகாலத்தில் யூகித்துப் பிரதிபந்தங்களையகற்றித் தன்னையடைதலும் மதியாம்.

9. ஜபமாவது. ஆசாரியருபதேசித்த மந்திரத்தை வேதவிதிப்படி அப்பியாசித்தலாம். அல்லது கல்ப, சூத்திர, வேத தர்மசாஸ்திர, புராண, இதிகாச முதலிய கிரந்தங்களை அப்பியாசஞ்செய்தலும் ஜபமென்பர். இந்த ஜபமும் வாசிகம், மானதம் என இருவகையாம். இவற்றுள் வாசிகமும்

உபாம்சு, உச்சம் என இருவகையாம். அன்னியர்கள் காதுக்குகக்கட்காமல் மந்திர ஜபஞ்செய்தல உபாமசுவாம. மந்திரத்தை உறத்து ஜபித்தல உச்சமாம். மானதமும் மனனம தியானமென இருவகையாம. உச்சததைககாட்டிலும் உமாம்சு நூறுமடஙகதிகபபலனும' உமாம்சுவைககாட்டிலும் மனன தியானங்கள் கோடிமடங்கதிகப்பலனைக் கொடுப்பனவாம. உச்சத்தாற்பலநுணடாவதாகவிருப்பினும் அது நீசர்களுடைய காதிற்படுமாகையால நிஷ்பலமாம. இந்த ஜபங்களும மேவதவிரோதமாகிய சாஸ்திரங்களையனுசரித்துச் செயயப்படுமாயினும பயனற்றதேயாம்.

10. விரதமாவது. வேதத்திற்கூறிய விகிதகர்மங்களையனுஷ்டித்தலாகிய நித்திய நைமித்திய கருமங்களாம். இதனை யாகமென்றுங்கூறுவர். அலலது ஆசாரியர்கள் கூறும் உபவாசங்களை அப்பியாசித்து வருதலும் விபூதி உருத்திராக்ஷங்களணிதலும் சிவ பூஜை, விஷ்ணுபூஜை செய்துவருதலும் துளசிமணி, தாமரைமணி பூண்டுகொள்ளுதலும் விரதமென்று சொல்லப்படும். இவ்விதமாக இயமம் பத்து நியமம் பத்தென வராக உபநிஷத்து ஐந்தாவது அத்தியாயத்திலும் தரிசனோபநிஷத்திலும் சூதசம்ஹிதை ஞானகாண்டத்திலும் ஹடயோகப் பிரதீபிகையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஜீவன் முக்திப்பிரகரணம், விசாரசாகரம் முதலிய கிரந்தங்களில் இயமம் பத்தையும் நியமம் பத்தையும் ஐந்தைந்தாகவும் சுருக்கிச் சொல்லியிருக்கிறது இவைகளில் இயமநியமங்கள் பத்துப்பத்து புராணரீதியாம் ஐந்துவிதங்களெனல் வேதாந்த ரீதியாம்.

ஆசனமாவது. சுவஸ்திகம், கோமுகம், வீரம், கூர்மம், பதுமம், குக்குடம், உத்தானம், மத்ஸியம், பச்சிமதானம், மயூரம், சிம்மம், பத்திரம், சித்தமுதலிய ஆசனங்கள் இன்னும் பலவுளதாம். இவற்றின் விரிவை அரியவேண்டுமாயின் ஹடயோகப்பிரதீபிகையிற் காண்க.

பிராணயாமமாவது. ஜனங்களில்லாத பிரதேசத்தில் ஆகாரநியமம். ஆசனநியமம் இவைகளோடிருந்து நாசிநுனி

யில் நாட்டம் வைத்துக்கொண்டு பிராணவாயுவை இடைகலை (சந்திரகலை) நாடியால் வெளிவிடுவதாகிய ரேசகமும், பிங்கலை (சூரியகலை) நாடியால் தன்சக்தி மட்டுக்கும் உள்ளே இழுப்பதாகிய பூரகமும் சுழுமுனையில் சலிக்கவிடாமல் தம்பிக்குதலாகிய கும்பகமும் சேர்ந்து பிராணாயாமமென்பர்.

இந்தப் பிராணாயாமமும் பிரணவமந்திர உச்சாரணத்தோடு செய்வது சகர்ப்பமென்றும் பிரணவமந்திர உச்சாரணையின்றிச் செய்வது அகர்ப்பமென்றும் இருவகையாம். இந்தப் பிராணாயாமத்தைச் சிலர் ஆப்பியந்திரம். பாஹியம். ஸ்தம்பவிருத்தி, என்று மூன்றுவிதமென்பர். அதாவது, பிராணன் உள்ளுக்கிழுக்கப்பட்டு அதன்கதி நின்றுபோவது ஆப்பியந்தரம். வெளியில்விடப்பட்டு அதன்கதி நின்றுபோதல் பாஹியம். உள்ளிலும் வெளியிலும் ஒரேகாலத்தில் அதன்கதி நின்றுபோகுதல் ஸ்தம்பவிருத்தியெனவறியவும்.

வினா-பிராணாயாமம் அனுஷ்டிக்குங் கிரமமாவதுயாது?

விடை :—மதுமாமிசங்களையும் ஏனைய லாகிரி பதார்த்தங்களையும் விலக்கிக் கத்தரிக்காய், பாகற்காய், அவரைக்காய், மொச்சைக்காய், வாழைக்காய், வெண்டைக்காய், முருங்கைக்காய், கருணைக்கிழங்கு, சேனைக்கிழங்கு முதலிய சாத்மீக பதார்த்தங்களையும் சிறுகீரை, அரைக்கீரை, புளிச்சக்கீரை, பொன்னாங்கண்ணி, தூதுவளை முதலிய கீரைகினுசுகளையும் உபயோகித்துக்கொண்டு மிதஆகாரம், மிதநித்திரையுடனிருந்து அப்பியாசிக்கவேண்டும். பிராணாயாமம், ரேசகம், பூரகம், கும்பகம் எனமூன்றில் வெளியுள்ளவாயுவை நாசியின்வழி உள்ளுக்கிழுத்தல் பூரகம். வெளியிலிருந்து உள்ளுக்கிழுத்த வாயுவை வெளியில் விடாமல் உள்ளே நிறுத்துதல் கும்பகம். உள்ளுக்கிழுத்து நிறுத்திய வாயுவை வெளியில் விடுதல் ரேசகம். இவ்விதம் பிராணாயாமம் செய்யும்போது இரண்டுகண்களையும் மூடி ஓங்கார உச்சரிப்புடனாவது பிராணாயாமமந்திரத்துடனாவது பிராணனோடு மனதையுஞ்சேர்த்து இருபத்தைந்து பிரணவ உச்

சாரணம் செய்யும்வரை கும்பகம் செய்யவேண்டும். பின் நாளுக்குநாள் அதிகமாக அப்பியாசித்து ஐந்நூறு பிரணவ உச்சாரணஞ் செய்யும்வரை அப்பியாசித்துவிட்டால் இருதயகமலத்தில் ஓர்வித நோவை உண்டாக்கும். அதை அப்படியே விட்டுவிடாமல் ஆயிரம் பிரணவம் உச்சரிக்கும்வரை உயர்த்திக்கொண்டு போவதனால் அந்தநோய் தானே நிவிர்த்தியாகிறது. பிராணுபாமஞ்செய்த முப்பது நிமிஷத்திற்குப் பின் ஆகாரம் உட்கொள்ளவேண்டும்.

சுவாசத்தை நாடிகளில் மாற்றும் விதங்கள்.

சந்திரநாடியிலிருக்கும் சுவாசத்தை சூரியநாடியில்மாற்ற வேண்டுமானல் இடதுகாலின்பேரில் வலதுகாலைச் சமமாய் வைத்துக்கொண்டு இடதுகையைப் பூமியிலூன்றி வலதுகாற் பெருவிரலின் பெருநரம்பைக் கணுக்காலிடம் வலதுகை நடுவிரலால் அசைத்துக்கொண்டேயிருந்தால் சூரியநாடியில் மாறிவிடும்.

சூரியநாடியிலிருக்கும் சுவாசத்தைச் சந்திரநாடியில் மாற்றவேண்டுமானல் மேற்சொல்லியதுபோலவலதுகாலின் பேரில் இடதுகாலை வைத்துக்கொண்டு வலதுகையைப் பூமியிலூன்றி இடதுகைப் பெருவிரலால் இடதுகாற் பெருவிரலின் நரம்பை மேற்படி கணுக்காலிடம் அசைத்துக்கொண்டேயிருந்தால் சந்திரநாடியில்மாறும். இன்னும் அதனுண்மையை அறியவிரும்பில் பதஞ்சலியோக சூத்திரத்திற் காண்க.

பிரத்தியாகாரமாவது. சப்தாதி விஷயங்களினின்றும் சுரோத்திராதி இந்திரியங்களோடு மனத்தை அந்தர்முகமாகத் திருப்பிக்கொள்ளுதலாம்.

தாரணையாவது. அந்தர்முகமாகத் திருப்பப்பட்ட மனத்தைப் பிரத்தியேகாத்மசொரூபத்தில் நிறுத்துதலாம்

தியானமாவது. இலக்ஷிய வஸ்துவின்பால் அதாவது பிரஹ்ம வஸ்துவினிடத்துச்செல்லும் சஜாதீய விருத்திப் பிரவாகமெனவறிக.

சமாதியாவது. வெளிப்படும் சமஸ்காரங்களின் திரஸ்காரங்களும் அடஙகும். சமஸ்காரங்களின் பிரகடமுமுடைய அந்தக்கரண விருத்தியின் ஏகாக்கிர பரிணமமாம. இஃதல்லாமல் தியானி தியானம் இரண்டையும் விட்டுத் தியான வஸ்துவை மாத்திரம் விஷயஞ்செய்வதும் சமாதியாம். அல்லது நானே பிரஹ்மம், பிரஹ்மமே நானென்றுள்ள சர்வ விருத்திகளின் நிரோதமாகிய நிலைமையும் சமாதியாம் சமுத்திரஜலத்தில் உப்பு கலந்தெப்படி ஐக்கியத்தையடைகிறதோ அப்படி ஆத்மாவிற்கும் மனதிற்கும் ஐக்கியமும் சமாதியாம். பிராணன் தேய்ந்து மனதொடுங்கும்போதுண்டாகும் ஐக்கியமும் சமாதியாம். ஜீவாத்ம பரமாத்ம சமத்தன்மையுண்டாகிச்சகல சங்கற்பங்களும் நஷ்டமாதல் சமாதியாம். கருவி கரணங்களோய்ந்து தன்னிலையில் ஒத்து நிற்றலுஞ் சமாதியாம். சப்த இந்திரியம் அடியோடு நசித்துவிடமும் சமாதியாம். ஞானபுத்திரா! இவ்விதமான அஷ்டாங்க யோகங்களால் அஷ்டமாசித்திகளுண்டாம். அதாவது அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம் ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பனவாம். இவற்றில் (1) அணிமாவாவது—அணுப்போலாதல். (2) மகிமாவாவது—மிகவும் பருத்தல். (3) கரிமாவாவது—இரும்பு மலையினுங்கனத்தல். (4) இலகிமாவாவது—கனமில்லாமல் இலேசாகுதல். (5) பிராத்தியாவது—வேண்டுவனவடைதல். (6) பிராகாமியமாவது—நினைத்தபோகமெல்லாம்பெறுதல். (7) ஈசத்துவமாவது—யாவருக்குந்தேவனாதல். (8) வசித்துவமாவது—யாவரும்வணங்கிநிற்றல். இவ்விதமான மிகுந்த பலசித்திகளாம் இச்சித்திகளிலிச்சையுடையோர்க்கு முத்திகிட்டாது. இதற்குப்பிரமாணம்.

வாசிட்டத்தில்.

ஆதாஞ்செய்சித்திகளினமிழ்வோர்க்கப்போரடையாதென்றும்

கைவல்ய நவநீதத்தில்.

முனிவர்சித்திகள் விநோதமாத்திரங்கருமுத்தியைத்தாரா வே. என்றுங் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் சித்திகளினிச் சையை அத்தியந்தம் அகற்றி முக்தியினிமித்தமாக இடை விடா முயற்சி செய்யவேண்டும்.

தாயுமானவரும்.

சித்திநெறிகேட்டல் செகமயக்கஞ்சென்மமற்ற
முத்திநெறிகேட்டல் முறைகாண்பராபரமே.

என்றறைந்துள்ளாராதலால் முக்திமார்க்கத்தை விசா ரித்தலே மாந்தர்களாலடையத்தகுந்த மதியாம். இவ்வாறு ஹடயோகத்தின் தன்மையைச் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட் டது.

ஓம். தத் ஸத்.

ஓம்.

மனம்.

மனமாவது. ஆன்மாவிடத்துண்டாகியதும் சூனிய ஸ்வரூபத்தோடுங்கூடிய ஓர் அனித்திய ஜடகற்பித வஸ்து வாம். இதற்குப் பிரமாணம்.

வாசிட்டத்தில்.

சடசூனியமாயெங்கணுஞ்சேர்தனிநெஞ்சுக்குப்பேரொழிய*
உடனுங்ககனந்தனேம்போல உள்ளும்புறம்புமுருவிலதாம். *

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இம்மனதையடக்காது அதாவது அதன் சொரூபத்தை உள்ளவாறறியாமல் ஒருவனும் ஜன்மத்தை நிவிர்த்திக்க முடியாது. (இதற்குப்பிரமாணம்.)

வாசிட்டத்தில்.

சித்தசயமாத்திரமாங் தெய்வமருந்தாலன்றிச் சென்ம வெங்நோய் * சத்தியமே பிறமுயற்சியாவையினுந்தீராது தகைமைமிக்கோய். என்றறையப்பட்டிருக்கிறது.

ஆதலின் மனதை அவசியம் நிரோதித்தல் வேண்டும். அம் மனம் எவ்வித உபாயத்தால் நாசமாகுமெனின்ஓ பிரஹ்மா காரமாகச் செலுத்துகிற மார்க்கமொன்றுமேதானுசமாம். ஏனெனின் மனது உற்பத்தியான இடம் ஆத்மாவாகையால் ஆத்மாவிடத்திலே தானதுநாசமாம். பின் இந்த ஆன்மா விடத்துண்டாகிய மனத்தினுலேயே பிரபஞ்சமுண்டாகிறது அழிவு முண்டாகிறது. இன்பதுன்பங்களுண்டாகிறது. பந்தமுக்தியுண்டாகிறது. இம்மனத்தாலேயே எல்லா முண் டாகிறது. இம்மனுேமுயற்சியைக்கொண்டு நாமே இந்திர ணுகலாம். சந்திரனுகலாம். பிரமாவாகலாம். சிவனுகலாம் விஷ்ணுவாகலாம். மற்றெல்லாத் தேவர்களுமாகலாம். சச்சி தானந்த பிரஹ்மமேயாகலாம். ஆதலால் மனோவல்லபத்தை அறிதல் மிக்க அரிதான காரியமாம். ஒருவன் மனதை அடக்க முயலுவானுயின் முதலில் இந்திரியங்களை அடக்கிக் கொண்டு பிற்பாடுதான் மனதை அடக்க முயலவேண்டும். ஏனெனில் உள்மனதையடக்குவதற்கு வெளிமனதாயுள்ள ஞானேந்திரிய கருமேந்திரியங்களை அதன தன்வழிவிடாது நிறுத்திக்கொண்ட பிற்பாடு உள்மனத்தை யடக்கமுயல வேண்டும். இந்தஅப்பியாசி மிகுந்த ஊக்கத்துடனும் திட தைரியத்துடனுமிருத்தல் வேண்டும். மனோவல்லமையைக் காட்டிலுமதிக வல்லமை எவனிடத்துண்டாமோ அவன்தானிம் மனதையடக்கலாம். மனதை அடக்குவது மிக்க அரிதென இராமச்சந்திரரும் அருச்சுனனும் முறையே ஞானவாசிஷ்ட பகவற்கீதா சாஸ்திரங்களிற் கூறியிருக்கின்றர். அற்பவறி வுள்ள நாம் எப்படி மனதையடக்குவதென்னும் அபாவ முண்டாதல் கூடாது. நம்முடைய லட்க்ஷணத்தை நாமே மறந்து நம்மை ஓர் சிறிய மனிதனுக நினைத்துக் கெட்டு ஜனனமரணப்படுகுழியிலாழ்ந்து கோண்டிருக்கிறேப். ஆத

லால் நம்முடைய யதார்த்தலக்ஷணமின்னதென்பதை அவசியம் சந்தேகவிபரீத மறத்தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். தெரிந்துகொண்டபின் மனதின் லக்ஷணம் தானேதெரியும் ஒவ்வொருவர்களும் அவாளவாளுடைய லக்ஷணங்களை அறியஇச்சைகொண்டு அறிந்தவர்களிடம் கேட்டுத்தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது உசிதமாம் நாம்நம்மை இன்னதென்று விசாரிப்போமாயின் நாம் நம்மைச் சரீரமென்று சொல்வோம். இச்சரீரமே நாமாயின் இச்சரீரம் அநித்திய அசுத்த ஜடரூபமாக இருப்பதாலும் நாமெப்போது மழிவில்லாத ஆத்மாவென்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றமையாலும் தூல சரீரம் நாமல்ல. மனம் நாமோ வென்னில், மனோநாசஞ்செய்தாலாத்மதரிசனமுண்டென்று சுருதிகள் கூறுகிறபடியால் மனதும்நாமல்ல. பின்னை, பிரத்தியகான்மாவே நாமென்று மனோநாசவுபாயத்தோடு ஆத்மாவை அபரோக்ஷமாக அறிவதே மனோலக்ஷணத்தையறியு முபாயமாம் மற்றே, மனதையடக்கி ஆள்வது அசாத்தியமான காரியமென்று விட்டுவிடுதல் கூடாது. அசாத்தியமென்று நினைப்பதும் ஒரே மனந்தான். எப்படி நினைப்பிருக்கிறதோ அப்படியே முடியுமாதலால் மனதை அடக்கியாள்வது இலேசான காரியமென்று நினைக்கவேண்டும். மனதை யடக்க முயற்சிக்கும் அப்பியாசிகள் நினைக்கவேண்டிய விபரங்கள். மனம் எப்போதுமின்றிய சூனியவஸ்துவென்றும் அதை அடக்கியாளுவது இலேசான காரியமென்றும், மனம் நம்மைத்தவிர அன்னியமானதல்லவென்றும், மனதிற்கு உருவம் சங்கற்பமென்றும், சங்கற்பத்திற்கு உருவம் ஆத்மா வென்றும் ஆத்மாவினுடைய உருவமே நம்முடைய உருவமென்றும், நம்முடைய உருவமே சர்வ அண்ட சராசரங்களென்றும், சர்வ அண்ட சராசரங்களும் என் சொரூபத்தினலைகளென்றும், அறியவேண்டும். மனதின் வல்லமையை இவ்வளவவ்வளவென்று கூறமுடியாது. ஆனல் ஆத்மாவை யறிந்தவிடத்தில் மாத்திரம் நாசமாம். அந்த மனோவல்லமையைக் கொண்டே பிரம, விஷ்ணு, ருத்திரர்களும் சிருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார முதலிய முத்தொழில்களையுஞ் செய்கின்றனர்.

பின்னும் நம்முடைய முற்கால மஹரிஷிகளும் இக்கால முனிகளும் தற்கால ஞானிகளும் மிக்க அற்புதமான பற்பல சித்திகளையும் வேதாந்த உபந்நியாஸ சாமார்த்தியங்களையும் பிரஹ்ம நிஷ்டையையும் அடைந்திருக்கிறார்கள். முக்தியடைய வேண்டியவர்கள் மனதைச்சித்திமார்க்கத்தில் செலுத்தல்கூடாது. ஏனெனில் சித்தியானது முக்தியை அடைவிக்கவொட்டாது இடையிற்றடுத்துக் கொள்ளுகிற ஓர் பிரதிபந்தமாக விருப்பதாலும் சித்தி வீண்விளையாட்டு மாத்திரமாயிருப்பதாலும் மாயாகற்பனையின் மயக்கமானதாலும்சித்தியையடைய வேண்டுமென்னு மிச்சையைவிட்டுவிட வேண்டும். மனதாற் செய்யத்தகாத செய்கையில்லை. எல்லாவற்றையுஞ் செய்யலாம். இம்மனோவல்லபத்தையறியாது தன்னை மிகவும் கீழான தன்மையனுப் நினைத்துஜனன மரணப்படுகுழியில் வீழாமல் மனோவல்லபத்தையறியுநிமித்தம் அம்மனதின் ஆதாரமான ஆத்மாவையறிய அவாக்கொண்டு ஆத்மாவையறிந்து அதனிடத்துண்டான மனதின் சொரூபத்தைத் தரிசித்து அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்கார நிலையை அடைதலே மிக்கமேலான தன்மையும் வேதாந்த சம்பிரதாயமுமாம்.

ஓம். தத் ஸத்.

ஓம்.

பிரமசரியம்.

வினு;—பிரமசரியமாவதென்ன ?

விடை;—எட்டுவித மைதுனங்களில் ஒன்றேனுமில்லாமல் ஸ்வப்பனத்திலும் ஸ்திரீகள் ஞாபகமின்றியிருப்பதுடன் இந்திரிய நிக்கிரகமாயிருப்பது பிரமசரியமாம்.

(இதற்குப்பிரமாணம்.)

ஈஸ்வரகீதையில்.

கறையுறுமரிவையர் திறங்கனுவிலும்
பிறழ்வறமறப்பது பிரமசாரமாம்.

என்று சொல்லியிருக்கிறது.

எட்டுவிதமைதுனங்களாவன. (1) தரிசனம். (2) பரிசனம் (3) கேளி. (4) கீர்த்தனம். (5) சங்கற்பம். (6) குய்யா பாஷாணம். (7) அத்தியாவசாயம். (8) கிரியா நிவிர்த்தி ஆக எட்டாம். இவற்றுள்

1. தரிசனமாவது. காமவிச்சையால் ஸ்திரீகளைப்பார்ப்பது
2. பரிசனமாவது. அந்தஸ்திரீகள் சரீரத்தை தீண்டுவது.
3. கேளியாவது. அந்தஸ்திரீகளோடு விளையாடுதல்.
4. கீர்த்தனமாவது. அந்தஸ்திரீகளை புகழ்வது.
5. சங்கற்பமாது. அந்தஸ்திரீகளை அடிக்கடி நினைப்பது.
6. குய்யபாஷாணமாவது. அந்தஸ்திரீகளோடு இரகசியமாய்ப்பேசுதல்.
7. அத்தியவசாயமாவது. அந்தஸ்திரீகளை ஆலிங்கனம் பண்ணுதல்.
8. கிரியாநிவிர்த்தியாவது. அந்தஸ்திரீகளைப்புணர்ந்து இந்திரிய விமர்ச்சனஞ் செய்தல்.

இந்தவிதமான எட்டுவித மைதுனங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வெட்டுவித மைதுனங்களும் ஒன்றிற்கொன்று தாரதம்மியமின்றி ஒரேவித பாபங்களோடுகூடியதென ஸ்மிருதிகள் முறையிடுகின்றன. இந்த எட்டுவித மைதுனங்களில்லாதவனெவனோ அவனே பிரமசாரியாம்.

ஓம். தத் ஸத்.

ஓம்.

பெண்கள்.

வினா:—பெண்களுக்கு ஞானமுண்டோ?

விடை:—உண்டு. அதாவது, முன் காலத்திலுள்ள சூடாலை, லீலை, கற்கடி, மைத்திரி முதலிய இன்னும் அநேக ஸ்திரீகள் ஆத்மஞானிகளாயிருந்திருக்கிறதாக ஞான வாசிட்டம் முதலிய கிரந்தங்கள் கூறுகின்றமையால் ஸ்திரீ களுக்கு ஆத்மஞானமுண்டென்று தீர்மானமாச்சுது. இதற் குப்பிரமாணம்

ஸ்ரீ பகவற்கீதையில்.

வணிகருமற்றை வேளாண்மாந்தரு மகளிர் தாமும்
பணிவொடுமென்னைப் பேணிப் பற்றறுத்திடுவர்

என்று சொல்லியிருப்பதாலும், பின்னும் ஸ்திரீகளுக்கு மானசச் (சந்நியாசத்தோடு) பாகிய சந்நியாசத்திலுமதிகார முண்டு.

மானச சந்நியாசமாவது.

விவகாரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும் மனது மாத் திரம் பிரஹ்மத்தின் சுபாவமாகவிருப்பதாம். இந்தச் சந்நி யாசத்திலும் ஸ்திரீகளுக்கு அதிகாரமுண்டு. அதில் விவா கம் பண்ணிக்கொண்டு புருஷனிடத்திலிராநின்ற ஸ்திரீகளு க்கு மானசசந்நியாசமும் விவாகமின்றிய கன்னிகைகளுக்கும் நாயகனில்லாத விதவைகளுக்கும் மந்திரோச்சாரண சகித தண்டு கமண்டலதாரண விவிதிஷா சந்நியாசத்திலுமதிகார முண்டு பின், மோக்ஷதருமமென்னுங் கிரந்தத்தில் ஜனகரு டைய சம்வாதத்தில் திரிதண்டதாரண ஆச்சிரமிகளாய் புத் திர தாரதன ஏடணாத்திரய தியாகிகளாய் பிக்ஷான

போஜனம்வேதாந்தசிரவணம் ஏகாந்தத்திலிருந்து பிரஹ்மத் தியானஞ் செய்குதலாகிய சந்நியாசம் ஸ்திரீகளுக்குண்டெ ன்று சொல்லியிருக்கிறது இப்படியே சாரீரகபாஷ்யத்திலும் வித்தியாரண்யஸ்வாமிகளாற் கூறப்பட்ட ஜீவன் முக்திப்பிர கரணமென்னுங்கிரந்தத்திற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இஃ தன்றி போதாயனர் ஸ்திரீகளுக்குச் சந்நியாசங்கூறியிருக் கிருரெனவும் அதை விஞ்ஞானேஸ்வரர் ஒப்பியிருக்கிருரென வும் வைத்திநாததீக்ஷதீயம் வருணச்சிரம காண்டத்தில் சொல்லபட்டிருக்கிறது. மனுதர்மசாஸ்திரம் எட்டாவது அத்தியாயத்தில் சந்நியாசம் பண்ணிக்கொண்டஸ்திரீகளுண் டெனச்சொல்லியிருக்கிறது. ஆதலால், மானதசந்நியாசமே சகலமான ஸ்திரீகளுக்கு முண்டெனவும் கன்னிகைவிதந் துக்களுக்கு ஆச்சிரம ரூபமான சந்நியாசமுண்டெனவறிய வும். பின்னும் ஆயர் பாடியிலுள்ள கோபிகாஸ்திரீகளும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடம்பக்திசெய்து ஆத்மஞானம்அடைந் ததாக பாகவதத்திற் சொல்லியிருக்கிறது. ஆதலால், பெண்களுக்குச் சந்நியாசத்திலதிகாரமும் ஞானுதிகாரமும் உண்டெனவறியவும்.

ஓம். தத் ஸத்.

ஓம்.

முக்கிய வினுவிடைகள்.

---

1. வினு. நாமரூபமற்ற வஸ்துவுக்குப் பிரமமென்று நாம மேன் வந்தது?

விடை. சுவானுபவ மஹரிஷிகளாலிடப்பட்ட நாமமே தவிற யதார்த்தமாக அந்த நாமமுமற்றதாம்.

2. வினு. மனோவாதனை எக்காலம் வரை அழியாது?

விடை. உண்மை ஞானம் வருமளவும்.

3. வினு. உண்மை ஞானமெப்போது வரும்?

விடை. மனோ வாசனை நசிக்குங்காலத்தில்.

4. வினு. மாயை யாரை வருத்தும்?

விடை. சுவானுபவமின்றியவரை.

5. வினு. மாயை எப்படியிருக்கும்?

விடை. பிரஹ்மத்தைத்தவிர அன்னியமின்றியிருக்கும்.

6. வினு. மர்யாநாசமாவதென்ன?

விடை. மனோநாசமே.

7. வினு. ஆத்ம தரிசனத்துக்குபாயமியாது?

விடை. சுருதி குருவாக்கியத்திலசுத்தைச் செலுத்தலாம்

8. வினு. பேதபாவனை எப்போது நீங்கும்?

விடை. சின்மாத்திர தரிசனமானபோதே.

9. வினு. மனம் விரியுங்காரணங்களெவை?

விடை. சரீரப்பற்றுமிகுதலினுலும் தனதன்னிய அனாத்ம வஸ்துக்களைத் தானென்றெண்ணலினுலும் மனைவி, புத்திரன், செல்வ முதலிய அபிமானங்களாலும் அறியாமையினுலும் மனம் விரியும்.

10. வினு. ஆத்ம சுகமெப்போது வரும்?

விடை. ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கிய காலத்தில்.

11. வினு. மனத்துக்குருவமியாது?

விடை. நாமமாத்திரமே.

12. வினு, சமாதி அப்பியாசகாலத்தில் ஒரு பிரசங்தோற்றுகிறதே அதென்ன?

விடை. சமாதியின் பிரதிபந்தம் ஒன்பதுளொன்ருன மனோ கற்பனைதான்.

13. வினு சமாதி அப்பியாச காலங்களில் ஒன்றுந்தோன்ருமலிருக்கிறதே அதென்ன?

விடை. லயம், கஷாயம், இரண்டிலேதேனுமொன்றும்.

14. வினு. பிரவிர்த்திஞானி நிவிர்த்திஞானி இருவர்களில் யாவர் மேல்?

விடை. ஞானதிருஷ்டியினுலிருவருஞ்சமமே.

15. வினு. சமாதியாவதென்ன?

விடை. மனோசஞ்சலம் நீங்குவதே.

16. வினு. தியானமென்பதென்ன?

விடை. வாதனையற்றிருப்பதே.

17. வினு. ஆத்ம தரிசனமெப்போதுண்டாகும்?

விடை. சர்வசங்கற்பங்களும் நாசமாகுங்காலத்தில்.

18. வினு துக்கம் யாருக்கில்லை?

விடை. ஆத்மபோதமுடையோருக்கு.

19. வினு. ஜனனவியாதிக்கு மருந்தெது?

விடை. தத்துவ ஞானமே.

20. வினு. நனவிற்சுழுந்தியாவதென்ன.

விடை. நிருவிகற்ப சமாதியாம்.

21. வினு. சவிகற்ப சமாதியாவதென்ன?

விடை. காண்பான், காக்ஷி, காணப்படுபொருள் இம்மூன்றின் பிரதீதியோடு பிரஹ்ம தரிசனமாம்.

22. வினு. நிருவிகற்ப சமாதியாவது யாது?

விடை. திருபுடிக்தோற்றமற்ற பிரஹ்ம தரிசனமாம்.

23. வினு. பிராணவாயு எச்சாதனங்களாற்றடைப்படும்?

விடை. நிராசை நிறைந்த பிரஹ்ம தரிசனத்தினுலும் ஆத்மஞானசாஸ்திரங்களின் பயிற்சியோடு சாதுசங் கவைராக்கிய முயற்சியாலும் ரேசக, பூரக, கும்பக பிராணயாமத்தினுலும் ஓங்காரத்தின் தாத்பரிய நாட்டத்தினுலும் பிரமரந்திரத்தில்

பிராணனையேற்றும் லம்பிகா யோகத்தினாலும் கேசரி முத்திரையினாலும், சாம்பவி முத்திரையினாலும் புருவமத்தியான சுழுமுனையில் நிற்கின்ற பைரவி முத்திரையாலும் அவரவர்கள் ஆசிரியர்களருளிச்செய்த லக்ஷியத்தில் மனதை வைப்பதனாலும் பிராணனடங்குமாம்.

24. வினா. மனதையடக்குமுபாயமியாது?
விடை. ஆத்மானாத்ம விசாரணையினாலும் அத்துவித ஞானத்தை அறிதலினாலும் நற்சாது சங்கத்தினாலும் துக்க ஏதுவான சர்வ வாதனைகளையுமகற்றி விடுவதாலும் பிராணாயாமத்தினாலும் மனதடங்குமாம்.

25. வினா. ஆசாமயக்க நீங்குமுபாயமியாது?
விடை. குருமுகமாக மஹாவாக்கியார்த்தங்களை விசாரிக்கின் ஞானமுதயமாயம் மயக்கநீங்கும்.

26. வினா ஆசாரியர்களறிவினாற் சீடர்களுடைய அஞ்ஞானத்தையகற்றலாமோ?
விடை. விவேகிகளுக்கு அகற்றலாம்.

27. வினா. சுகதுக்கமெப்போது நீங்கும்?
விடை. திடாபரோக்ஷ ஞானமுதயமானவுடன்.

28. வினா. பந்தமுக்தி யாருக்கு?
விடை. அந்தக்கரணத்துக்கு.

29. வினா. உலகம் நித்தியமோ அநித்தியமா?
விடை. நித்தியமுமல்ல அநித்தியமும்ல்ல.

30. வினா பாகிய சரியையர்வதென்ன?
விடை. ஸ்தலயாத்திரை. தீர்த்தயாத்திரை. புஷ்பங்கட்டல். ஆலயமெழுகல். விளக்கிடல் சாதுகளுக்கு சிசுரூஷை செய்தல். விரதமனுஷ்டித்தல். குளங்கெல்லுதல் இவைகளின் னுமனேகமாம்.

31. வினா. ஆந்தர சரியையாவதென்ன?

விடை. மனதைப் பஞ்சகோசவிலக்ஷணப்படுத்தி சூனியத்தன்மையுந்தள்ளி இந்திரியவழி விடாமல் தடுத்து ஆகாய போதத்துடனிருத்தல்.

32. வினா. பாகிய கிரியையாவதென்ன?

விடை. புஷ்பம், ஜலம், இளநீர், பழங்கள், தேன், பால் இன்னும் பற்பல அபிஷேகங்களும் தூபதீபனைவேத்திய ஆராதனங்களும் சிவ விஷ்ணு கணேச பூஜாமார்க்கத்தையனுஷ்டித்தலும் புலான் மருத்தலும், கொல்லாமையும் கிரியையாம்.

33. வினா. ஆந்தர கிரியையாவதென்ன?

விடை. அவ்வாகாச போதத்தில் மனதை நிறுத்தாமல் சாதகபாதகயுக்தியுடன் மஹாவாக்கிய அனுசந்தானஞ் செய்துகொண்டிருத்தலாம்.

34. வினா. யோகமாவதென்ன?

விடை. அப்படி இடைவிடாதனுசந்திக்க வாக்கியம் நின்று மனதசைவின்றி ஏகாக்கிரத் தன்மையிலிருக்கும் அப்போது சுவாசம் தடைபடும். அதுவே யோகமாம்.

35. வினா. ஞானமாவதென்ன?

விடை. சுத்தநிராமய நிர்க்குண வஸ்துவே தானென நிலையிலிருத்தல்.

36. வினா. சாம்பவி முத்திரையாவதென்ன?

விடை. நாசியின் துவாதசாந்தத்தினந்தத்தில் உதயமாகும் விசுத்த சக்கரத்தில் மனதை நிருத்துதல்.

37. வினா. பைரவி முத்திரையாவதென்ன?

விடை. புருவமத்தியான வியோம சக்கரத்தில் மனதை நிறுத்தலாம்.

38. வினா. கேசரி முத்திரையாவதென்ன?

விடை. கபால ரந்திரத்தில் நாக்கும் பிரவேசிக்கச் சுழு முனையில் மனதை நிருத்துதலாம்.

39. வினா ஞானிகள் கூறுமுத்திரைகளின் லக்ஷணங்களெவை?

விடை. பிரமரந்திரத்தில் அந்தக்கரணவிர்த்தியை நிறுத்தி அப்பியாசிக்கின்ற முடிவில்விளங்கும் சூனிய வியாபக விளக்கமே சாம்பவி முத்திரையெனவும், இரண்டு சங்கற்பங்களுக்கு மத்தியில் மனதை நிறுத்தியிறுத்தல் பைரவி முத்திரை எனவும், சங்கற்ப உற்பத்திஸ்தானத்தில் பேதபாதக அபேத சாதக யுக்தியுடன் மஹாவாக்கியத்தை அனுசந்திக்கும் விருத்தியானது சொரூபத்தோடே ஏகாக்கிரத்தையடைந்து சகல கேவலத்துக்கு மத்தியகதஸ்தமான ஸ்திதியைக்கேசரி முத்திரையெனவுங்கூறுவர்.

40. வினா. ஞானநிஷ்டைக்குரிய ஆதனங்களெவை?

விடை. பதுமமும் சித்தமுமாம்.

41. வினா. நிஷ்டை செய்பவர்கள் எந்தமுகமாக இருந்து செய்வது?

விடை. வடக்குமுகமாக.

42. வினா. இந்த நியமமவசியந்தானா?

விடை. அவசியமாகும்வரை அவசியந்தான்.

43. வினா. இப்படி இதற்குப் பிரமாணமுண்டோ?

விடை. உண்டு.

44. வினா. எந்தச்சாஸ்த்திரத்தில்?

விடை. ஞானவாசிட்டம் நிஷ்டானுபூதி முதலிய கிரந்தங்களில்.

45. வினா. பஞ்சாக்ஷரத்தின் தாற்பரியமாவது யாது?

விடை. சிவயநம என்னுமந்திரத்தில் நகார மகார அக்ஷ

ரங்களை நீக்கிச் சிவய என்னுமக்ஷரத்தில் ய என்னுமக்ஷரத்தை அஹமெனப் பொருள்கொண்டு சிவ என்னுமக்ஷரத்தை பிரஹ்மமெனப் பொருள் கொண்டு பிரஹ்ம மஹம் அதாவது, பிரஹ்மோஹம் எனத்தாற்பரியமாம்

46. வினா. பிரஹ்மார்ப்பணமென்பதென்ன ?

விடை. சர்வ கிரியைங்களிலிச்சை நீக்குதலே.

47. வினா. ஈஸ்வரார்ப்பணமென்பதென்ன ?

விடை. துவைதபாவனை நீக்கி அத்வைத பாவனையை அடைதலாம்.

48. வினா. சமாதி கூடுவதற்கு சாதனங்களெவை ?

விடை. மனைவி, செல்வம், வீடு முதலியவற்றின் பற்றை விடுதலும் சுகதுக்கங்களைச் சமமாகப் பார்ப்பதனுலும் எப்போதுமேகாந்த ஸ்தலததை யடைதலினுலும் ஆத்மசொரூபத்தில்நீங்காத நிஷ்டையும் சாதனமாம்,

49. வினா. அஞ்ஞானமேனுண்டாயிற்று ?

விடை. விசாரணையில்லாததினுல்.

50. வினா. விசாரணை ஏனுண்டாகாது ?

விடை. அறியாமையினுல்.

51. வினா. வியாதியுண்டாகுங் காரணங்களெவை ?

விடை. பரஞானமற்றதனுலும், இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்யச் சமர்த்தற்றதனுலும், அகத்திலாசையும், அகங்காரமுமுண்டாவதாலும், அசுபகாரியங்களையற்றுவதனுலும், பொல்லாத உணவுகளினுலும், துஷ்டர்கள் கூட்டுறவினுலும், துராசையினுலும், கெட்டநாடுகளில் வசிக்கிறதாலும் வியாதிகளுண்டாம்.

52. வினா. ஆத்ம ஞானமில்லாதவர்கட்குக் கதியேது ?

விடை. கிரியையே.

53. வினா. ஆத்மவிசாரமெதனுலுண்டாகும்?
விடை. சாதுசங்கத்தால்

54. வினா. அஹம்பாவத்தைக் கெடுக்குமுபாயமியாது?
விடை. அஹந்தன்மையை விசாரித்தலால்

55. வினா. அகங்காரமெவ்விடத்துண்டாயிற்று?
விடை. சூனியத்தில்

56. வினா. நான் என்பது எப்போதுநாசமாம்?
விடை. தான் என்பது நிறைந்தவுடன்

57. வினா. பந்தமெது முக்தியெது?
விடை. இச்சையே பந்தம் அதன் விடுதியே முக்தி

58. வினா. அஷ்டமாசித்தியில் மயங்குபவர் யாவர்?
விடை. அவிவேகிகள்.

59. வினா. ஜீவர்கள் பிறப்பதற்குக் காரணமியாது?
விடை. கர்ம பந்தத்தினுல்

60. வினா. கர்மமெதனுல் வந்தது?
விடை. பிறப்பினுல்

61. வினா. இதற்கவதி எது?
விடை. பீஜாங்குர நியாயமே அவதியாம்

62. வினா. அவித்தையின் லக்ஷணமென்ன?
விடை. இல்லாததே லக்ஷணமாம்

63 வினா. கர்மத்தியாகமாவது யாது?
விடை. நித்தியசுக போதமான பிரஹ்மசொரூபமே தானுக விளங்குஞ் சுவானுபவமேயாம்

64. வினா. ஆத்ம விசாரணை எதுவரை செய்யவேண்டும்?
விடை. துரியநிலையடையும் வரை

65. வினா. குதர்க்கமாவதென்ன?
விடை. சுருதியுக்திக்கு விரோதமான் வார்த்தை

66. வினா கூடஸ்தன், ஜீவன், ஈஸ்வரன், உலகம் இவ்விதமாகத் தோற்றப்பட்ட வஸ்து எது?
விடை. பிரஹ்மமொன்றே

67. வினா. ஏன் பேதமாகத் தோற்றுகிறது?
விடை. ஸ்வானுபவமில்லாததால்

68. வினா. ஆத்மாவே உலகமாவதற்குக் காரணமென்ன?
விடை. ஆகவேண்டுமென்னுஞ் சங்கற்பமே காரணமாம்

69. வினா. மித்தையான மனது எதுசெய்யும் எப்போது நசிக்கும்?
விடை. சகமத்தை காட்டிக்கொண்டிருந்து அத்தியந்தப் பிரளயத்தில் நசிக்கும்

70 வினா. ஜீவன் முக்தனென்பவனியாவன்?
விடை. யாவையுங் கூடிக்கூடாமற் சித்தாயிருப்பவனும்

71. வினா. விதேகமுக்தி யென்பதென்ன?
விடை. சாவமும் பிரஹ்மமயமான அபரோக்ஷ ஞானுத்ம சர்க்ஷாத்காரமாய் விளங்குமனுபவமேயாம்?

72. வினா. பிரஹ்ம லக்ஷணமியாது?
விடை அகம்பாவமற்றவிடத்தில் அகோசரமாய் விளங்குவதே லக்ஷணமாம்

73. வினா. பிரஹ்மத்தையடையுஞ் சாதகமியாது?
விடை. இந்திரிய முதலிய கரணங்களியாவரையு மகமுகப்படுத்தியதனுல் ஆனந்தமுதயமானவிடத்தில் திரிசியமில்லையெனக்காண்பதே சாதகமாம்

74. வினா. உலகத்திலுள்ள ஜீவர்களனைவரையும் வேறு வேருகக் காண்பதற்கு காரணமென்ன?
விடை. அவரவர் பாவனையே அதற்குக் காரணம்

75. வினா. ஜீவனென்பவனியாவன்?
விடை. பிரஹ்மப்பிரகாச பேதஞானமேயாம்

76. வினா. மனமென்பதென்ன?

விடை. பிரஹ்மத்தைப் பேதபாவரியுஞ் சங்கற்பமே மனமாம்

77. வினு. திருசியமென்பதும் திருக்கென்பதுமென்ன?
விடை. ஞான சக்தியின் விருத்தியான மனமயக்கமே திரிசியமாம். அதனிவிர்த்தியே திருக்குவாம்

78. வினு. மாயையென்பதென்ன?
விடை. மனோ சங்கற்பமேயாம்

79. வினு. விடயதிருஷ்டியெப்போது நீங்கும்?
விடை. ஞான திருஷ்டி காலத்தில்

80. வினு. மோக்ஷமடைவதற்குச் சாதனமெது?
விடை. நிராசையே சாதனமாம்

81. வினு. மனத்திற் குருவடிவமியாது?
விடை. ஜடசித்து வடிவமாம்

82. வினு. இம்மனத்தை ஒடுக்குமுபாயமியாது?
விடை. உதித்தவிடத்தொடுக்குவதே உபாயமாம்

83. வினு. சுழுப்தியென்பதென்ன?
விடை. ஆத்மப் பிரதிபிம்பமாயெதிரிட்ட விடயத்ளதச் சுகமென்றழுந்திப் போவதாம்

84. வினு. ஜீவர்கள் செய்யவேண்டியதென்ன?
விடை. பிரஹ்ம சங்கற்பமாயுதித்த மனதைப் பிரஹ்மத்திற் கறைத்துத் தானும் பிரஹ்மப்பிரகாசமாய் விளங்கவேண்டியதேயாம்

85. வினு. பிரமானந்த சுகமெப்போதுண்டாகும்?
விடை. சங்கற்பமற்றவிடத்தில்

86. வினு. வாசனக்ஷயமென்பதென்ன?
விடை. மனம் விடயசம்பந்த நீங்கித் தன்மயமாய்த் தனித்திருத்தலாம்.

87. வினு. விடயப்பற்றுகளெப்போது நீங்கும்?
விடை. ஆத்ம விசாரண காலத்தில்

88. வினா. ஆத்மவிசாரமென்பதென்ன?
விடை. சித்தையுஞ்சடத்தையும் வேறுபிறித்துச்சடத்தை நீக்கிச் சித்தாயிருப்பதாம்.

89. வினா விடயானந்தமென்பதென்ன?
விடை. பிரஹ்மானந்தத்தினுபாதானம்என்பதாம்.

90. வினா. துன்பமெப்போது வரும்?
விடை. ஆத்ம திருஷ்டியினின்று அனாத்மாவைப் பற்றப்பாராதபோது?

91. வினா. ஜனன துக்கந்தீருமுபாயமியாது?
விடை. மஹான்களைப் பணிவதே உபாயமாம்

92. வினா. மோக்ஷலோபமெப்போதுண்டாகும்?
விடை. தேகத்தை நானென்பதொன்றும் பிஹ்மத்தை நானென்பதிரண்டும் ஆகமூன்றும் நசித்தபோதுண்டாம்

93. வினா. எல்லாம் பிரஹ்ம மயமாயெப்போது விளங்கும்?
விடை. சமாதியிலிருந்து சாக்ஷாத்காரமான மனதினாற் பார்க்குமிடத்தில்.

94. வினா. பரோக்ஷஞானமென்பதென்ன?
விடை. பிரஹ்மமொன்றிருக்கின்றதென்னும் திடநிச்சயமாம்.

95. வினா. அபரோக்ஷஞானமென்பதென்ன?
விடை. பிரஹ்ம சொரூபமே தானாதல்

96. வினா. ஞானமெப்போது நீங்கும்?
விடை. அஞ்ஞானமகன்றகாலத்தில்

97. வினா. விதேகமுக்தியெப்போதுண்டாகும்?
விடை. பிராரத்த முடிந்தகாலத்தில்

98. வினா. மாமிசபக்ஷணிகளை யாரென்னலாம்?
விடை. மிருகாதிகளென்னலாம்

99. வினா. பரஸ்திரீகமனம் பண்ணுபவர்களை யாருக்கொப்பிடலாம்?
விடை. குருட்டுக்கழுதைக் கொப்பிடலாம்

100. விஞ. ஜீவன் முத்தர்களுக்கு உலகமெப்படித் தோற்றும்?

விடை. தத்சபடம், கானற்ஜலம், இந்திரதனு, கந்தர்வ நகரம் இவைகளைப்போற்றோற்றும்.

101. விஞ. வேதத்திற் சிருஷ்டிக்கிரமம் பலவிதமாக என் சொல்லியிருக்கிறது?

விடை. சிருஷ்டிசொல்ல வேதத்திற்கு அபிப்பிராய மில்லாததனால்.

102. விஞ. முக்தர்களும் சமாதி பழகவேண்டுமோ?

விடை. ஆனந்தத்தினிமித்தவர்களும் பழகவேண்டும்

103. விஞ. பழகாததனாற் பந்தமுண்டோ?

விடை. இல்லை, ஆனந்தப் பிராப்தியில்லை.

104. விஞ. விடயங்களெப்போது விளங்காது?

விடை. உருவநாமமகலுங்காலத்தில்.

105. விஞ. பிரஹ்ம சொரூபத்தில் பேதவபேதசமயங்களுண்டோ?

விடை. ரஜ்ஜு சர்ப்பம்போலுண்டு.

106. விஞ. மோக்ஷமடைவதற்கு இடம், பொருள், உறவு, இன்பம், கீர்த்தி இவ்வைந்தும் வேண்டுமோ?

விடை. அவசியம் வேண்டும்.

107. விஞ. இடமாவதென்ன?

விடை. எப்போதுமழியாதஇடமே இடமாம்

108. விஞ பொருளாவதென்ன?

விடை. நீங்காதபொருளே பொருளாம்.

109. விஞ. உறவாவதென்ன?

விடை. பிறியாத பிறிவேஉறவாம்.

110. விஞ சுகமாவதென்ன?

விடை. நிரதிசயமே சுகமாம்.

111. விஞ. கீர்த்தியாவதென்ன?

விடை. வியாபகசொரூபமே தானாதலே கீர்த்தியாம்.

112. வினா. சாஸ்திர ஆராய்ச்சி வருணாச்சிரமதருமம் இவை களை எதுவரை அனுஷ்டித்தல்வேண்டும்?
விடை. பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரமாகும்வரை.

113. வினா. அப்பால் வேண்டாமோ?
விடை. உலக உபகார நிமித்தமாயப்பாலும் வேண்டும்.

114. வினா உலக விவகாரமெப்போது நீங்கும்?
விடை. சமாதிகாலத்தில்.

115. வினா. சமாதி விவகாரமெப்போது நீங்கும்?
விடை. சாக்ஷாத்காரகாலத்தில்.

116. வினா. இல்லறத்திலிருந்து ஞானமடைய முடியாதோ?
விடை. முடியும் ஞானத்துக்குச் சுவானுபவங்காரணமேயன்றி ஆச்சிரமங் காரணமல்ல

117. வினா. கருமங்கள் ஞானத்தைக் கொடுக்குமோ?
விடை. பரம்பரையாக கொடுக்கும்.

118. வினா. நேராக ஞானத்தைக் கொடுப்பதெது?
விடை. மஹாவாக்கியமொன்றுதான்.

119. வினா. பிரபஞ்சத்தை நீக்குமுபாயமியாது?
விடை. சமதிருஷ்டியினால்.

120. வினா. சமதிருஷ்டியாவதென்ன?
விடை. எங்கும் பிரஹ்மமாக ஆவது.

121. வினா. சகுணோபாசனை அவசியம் வேண்டுமோ?
விடை. நிர்க்குணோபாசனை யின்றியவர்க்கு அவசியம் வேண்டும்.

122. வினா. தியானத்திற்கும் உபாசனைக்கும்பேதமென்ன?
விடை. தியானஞ்சிந்தித்தலும் உபாசனை வழிபடலுமாம்.

123. வினா. சூரனென்பவனியாவன்?
விடை. திருசியங்களையகற்றித் திருக்குவை யடைந்தவனேயாம்.

124. வினா. உபசாந்தமடைந்தவன் லக்ஷணமென்ன?

விடை. சத்துரு மித்துருக்களை ஒன்ருய்ப் பார்ப்பதே லக்ஷணமாம்.

125. வினு. மேலான ஆனந்தத்திற்குத் தடையாயிருப்பதெது?

விடை. சங்கற்ப விகற்ப ரூபமான மனதேயாம்.

126. வினு. மனத்தை எவ்வுபாயத்தாற் கெடுக்கலாம்?

விடை. சர்வ விடயங்களின் தோடதிருஷ்டியினுல்.

127 வினு. இதற்குப்பிரமாணமுண்டோ?

விடை சர்வவேதாந்த சாஸ்திரங்களுமே பிரமாணமாம்

128. வினு. மனமிறந்ததற் கடையாளமென்ன?

விடை. அனந்த சுகதுக்கங்கள் வந்தாலுமின்றியிருப்பதே அடையாளமாம்.

129. வினு. மாயை யென்பதென்ன?

விடை. பிரஹ்மதிருஷ்டி நீங்குவதே மாயையாம்.

130. வினு. ஞானியின் மனலக்ஷணமென்ன?

விடை. ஒன்றிலும் பற்றற்றுத் தன்மயமாய் விளங்குவதே லக்ஷணமாம்

131. வினு மேலான மோக்ஷத்தையடைவதற்குரிய சமயமெது?

விடை சர்வசமயங்களும் மோக்ஷமடைவதற்குரியதாம்.

132. வினு. நாஸ்திக சமயமுங்கூடவா?

விடை. அதுவுங்கூடத்தான்.

133. வினு அவனுக்கு எப்படி மோக்ஷமுண்டாகும்?

விடை. அவனும் ஓர்காலத்தில் வருவான்.

134. வினு. சமாதி அப்பியாசிக்கிறவர்களுக்கு உலகவிஷய பிரவிருத்திகளில் நியமமுண்டோ?

விடை. உண்டு அதாவது சரீரநிலைத்திருக்குபடிசெய்துகொள்ளவேண்டிய பிரவிருத்திகள் மாத்திரம் செய்யலாம் மற்ற விவகாரஞ்செய்தல் கூடாது.

135. வினு. சமாதியில் மனது எப்படியிருக்கும்.?

விடை. சமுத்திரஜலத்தில் உப்புக்கரைந்து ஜலமய

மாவதுபோல மனது பிரஹ்மத்தில் கறைந்து பிரஹ்ம மயமாகவேயிருக்கும்.

136. வின. சர்வ சாஸ்திரங்களினபிப்பிராயமென்ன?
விடை. பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தை அடைதலேயாம்.

ஓம். தத் ஸத்.

ஓம். சிஷ்யன் சமாதியிலமர்தல்.

முற்கூறிய பலவித சுருதி சம்மதமான சங்கைகளுக்கும் சமாதான முடிந்தபின் ஆசாரியர் சிஷ்யனைச் சமீபத்திலழைத்து மைந்தா! உன்னுடைய அந்தக்கரணத்திலுள்ள சர்வ சந்தேகங்களும் நீங்கிவிட்டனவா இன்னுமிருக்கின்றதாவென வினவச் சிஷ்யனும் எனது அபார கருணைாக் கடலாகிய எனனப்பனே! என்னுடைய மனதில் இனிச் சுருதி விஷயமான சங்கையும் யுக்தி விஷயமான சங்கையும் கிடையாது ஆனல் எனது மனம் பிரஹ்ம மயமாகவேண்டிய சங்கை ஒன்றுதானிருக்கிறதென்றுரைக்க ஆசாரியரும் அஸ்த மஸ்த கசையோகஞ்செய்து பிரஹ்மதீக்ஷைசெய்வித்துத்தான் தக்ஷிணமூர்த்த வடிவங்கொண்டு சிஷ்யனுடைய மனதைப் பஞ்சகோச விலக்ஷணமாக்கி அதன் வாதனைவடிவ சூனியத்தையு மகற்றிக் கூடஸ்த விருத்தியையுங்கள்ளி மஹாவாக்கிய உபதேசஞ்செய்து நிருவிகற்க சமாதியிற் சிஷ்யனை அமர்த்தினர். சிஷ்யனும் சர்வசங்க பரித்தியாக ரூபமான நிருவிகற்ப சமாதியிலமர்ந்துவிட்டனன். இவ்வித மர்க இந்நூல் முற்றுப்பெற்றது. ஓம். தத் ஸத்.

பிரஹ்மார்ப்பணம்.

நிருவிகற்ப நிலைத்தவர் நித்திய
வருவிகற்ப வகமற வாழிய
உருவையுற்ற வுயாவ ருண்ணிலை
பெருவ பெற்றுறும் போரவர் வாழியே.

ஓம். தத் ஸத்.